[illegible]
[illegible]
[illegible]

faðer min̄ gefur
gefað mier þesa
Bók til merkes
mitt nafn

Þuriðu
Bjarna dotti

DIARIUM CHRISTIANUM.

Edur

Dagleg Jdkun aß øllum DROttins Dags Verkū/ med Samburde Guds tiju Bodorda vid Skøpunarverkeñ/ og Miñingu Nafnsins JEsu.

Skrißad og Samsett Aß S. Hallgrijme Peturs syne/ Año 1660.

Pryckt i Skalhollte Aß Jone Snorrasyne/ Anno 1693.

Psalm. 33. v. 6.

Himenenn er þyrer ORD DROTT ENS giørdur.

Og þyrer ANDA ha ns Muns allur hns Her

Sunnudags Jdkun.

SA Fyrste Dagur Vikuñar/ er Suñu dagureñ/ hañ er sa fyrste Dagur Skøpunarverk sins. A hønum byriade DROTTenn vor alla Hlute af øngvu Efne/ fyrer Ord sijns Almættis ad skapa med þvi moote sem Moyses greiner Genes. fyrsta. J Upphafe skapade Gud Himen og Jørd etc. Adur eñ þad ad nock

ur Dagur vard/ Þar næst skap ade hañ Liooseð/ og adgreinde Liooseð pra Myrkrunum/ og Dageñ pra Noottuñe/ Þetta var nu þad pyrsta Dagsverk ed DROTTENS.

Nu mijn Sal / med þvi þu ap þessu skapada Lioose/ hepur Not z Gagn haft pra þeim fyrsta Deige þitt ar Fædingar/allt til þessa Tijma/þa giætt u ad/hvad þitt Verk a ad vera nu j Dag / þar a moote. Þetta Verk giorde Drottenñ þier til Nytsemdar og Gagns/giordu þvi aptur j Dag þitt Verk til Þienustu og Þocknun ar þijnum Gude/ 1. Athuga

Þad ad Gud skapade Lioosed/ og gaf þad Jordunne/og þeim Skepnum sem skapast skylldu / til Wephýsingar. Þigg þu þessa gooda Giøf med Þacklæte og lofa z prijsa Lioossens Skapar a.
2. Minstu ad fyrst þad var Guds Verk ad skapa Lioosed/ hafde þar a moote þitt Werk/ z Lioosenu ad lifa og prainsanga so sem þu þei soomer og hæfer.

Þar eru til sierdeilis sex slags Lioos. 1. Lioos Nätturunnar. 2. Lioos Guddomlegt. 3. Lioos Nädarennar. 4. Lioos Truarennar. 5. Lioos Hugskotsins. 6. Lioos Dyrdarennar.

1. Lioos Nätturlegt lyser Lijkamanum/ þad þacka þu Gude/

 og

og Misbrwka pad ecke til Synda og Slæpa.

2. Lioos Guddoomlegt er Dyrdin DROttens/ j hvorre hann byr/ til hvors Lioos ad eingenn daudlegur Madur kañ ad komast. Geyslen þessarar Dyrdar er Herrañ vor JEsus / Lioos af Lioose / hann er vort Lioos/ lysande oss til eilijfs Lijfs/ þet ta Liosed eitka þu ollu pramar.

3. Lioos Nadareñar er Guds Ord/ pad ydka þu/ og epter þvi gacktu pram/ j ollu þijnu Lijfserne og Athæfe.

4. Lioos Trwarennar er stadpast Hiartans Traust / sem þu epter heilogu Guds Orde / j Nafne JEsu Christi / setur

a þañ

a þañ lifanda Gud/ þad nær þu a Drottens Fyrerheitum/ so þ skyne fagurt j godū Verkum.
5. Lioos Augskotsins er þyn Skynseme/ heñar neittu/ þier og ødrum til Gagns/ eñ misbrw ka hana ecke ødrū til Skada.
6. Lioos Dyrdareñar er eilyft Lyf/ Lattu þig af Hiarta epter þvi lannga og kappkosta ad neyta so hvørs Liossens / sem Gud þier gefur/ ad þu um̄ syd, er niota meiger þess eilyfa Dyrd ar Liossens.

J þridia lage hygg þu ad/ Gud adgreinde Liosed fra Myr krunum/ Adgreindu eirneñ Ver keñ Liossens fra Verkum Myrk rañа / Verkeñ Liossens elska

þu / og kostgiæf Daglega
Nerklædum Lioossens ad skrid-
ast. Verken Myrkrana hafa þu
og kasta þeim fra þier / Tiardu
þig vid Lioosid Guds Orda / i
Lioossens Barna Selskap / so
þu verder med þeim Lioossens
þess eilijfa Nauttakande.
4. J fiorda maata hugleid þu/
þ minn Saal/ þa Guð leit a Li-
osid sem hañ hafde skapad/ þa
sa hñ þad var gott/ baug Ord
standa vid hvert DROTtens
Dagsverk/ og þar þad verdur j
einum Stad undanfelldt/ þa
stendur þad tvisvar vid hit añ-
ad/ strax þar epter/ Kappkosta
þu af ollu Hiarta/ j Krapte Dr
ottens/og fyrer Styrk hñs Mat

dar/ ad líþa so j þessu Náttur-lega Liooseuu/ og haga so þij-nu Skilnings Liosse / þ. Guds Guddómlegu Liooſe/ epter DR-ottens Orda Liooſe / med ſkiærs lioomande Truar Lioofe/ ad þad verde þyrer Augum DROttens gott hallded og Meted/ ſo mun-ſu þyrer hans Nád/ þeſſ eilijfa Dyrdarennar Liooſſ niootande verda.

Mier virdeſt ſo ſem þad fyrſta Bodorded DROttens hneig eſt ad þeſſu hans fyrſta Dags Verke/ þvíad líjka ſo ſem Him eñ og Jørd/ þa ſo fyrſt Mynd ud/ voru ſo ſem Efne og Materia til alra þar aþ myndadra Hluta. So er Þitt DROttens og

ens og Elſka til hans/Efne og
Vpphaf allrar Vitſku/z Vnd
erſtoſn allra goodra Verka/ſiñ
beþolud verda j ollum hinum
Bodordunum/og þvi hefur Lut-
herus ſett fyrſt j Vtleggingu
hvors Bodordſins / þeſſe Ord/
VJER EJGum Ad OTT
aſt Og ELſka GVD. Og
ſo ſem Lioosed upplyſer og þag
urt giører/allt hvad þad a ſkyn/
ſo giører ſoñ Kyñing þeſſ ſaña
Guds/ (falen j þeſſum Ordum/
EG Er DROTTeñ GVD
þJnn) eitt ſtødugt Trunadar
Trauſt a hañ/ og oll Goodverk
ſem giord verda epter Bodordū
Drottens/liſteleg og þegur/ þo
þau j ſialþu ſier Veik ſieu. Eñ
ſo ſem

so sem allt er osynelegt/ofagurt og Dasialegt j Myrkrenu/ So eru ann Guds Kyñingar/ Guds Otta og Elsku/og Truarestar/ oll vor Godverk þannyt/ opogur og ogilld / hvørsu Kostuleg sem þaug kuña ad synast.

Nafned.

DEsse Dagur verdur j voru Male kalladur Suñudagur og þad epter Heideña Mañ na Vijsu/hveriar ad Soolena so sem Gud eilbadu/ vegna siñar Feg urdar og kroptugrar Verkunar a Jordiñe / hvøria þeir og j voru gømlu Male / kolludu Sunnu/ Þetta Nafned ma gefa þier gooda Epterteft.

Fyrst vijsar þad þier j Spa-

doom Malachiæ Spaamans/ þar verdur vor Herra JESus kallad ur Sool Riettlætesins/ Mal. 4. Bid Soolena lijker hønum ∓ eitra eñ hiñ heilage David j Psal. 19. Þa Samlijking lætum ockur miju Saal j nockrum Portum yperskoda

1. Soolen er su fegursta Skepna sem ber ÿyrer vorar Siooner / af øllum skøpudum Hlutum. Jesus er sá allra prydaste og begurste j sijnum Heilagleika/ og skiært skijn ande Riettlæte / j øllum sijnum Dasemdar Verkum / bæde ÿyrer Guds / og riettrwadrar Sælar Augum.

2. Soolen er soo sem Herra og Høfdinge allra Himintunglanna/ og gefur þeim øllum Lioos og Lis oma af siñe Byrtu. JESus er Herra og Høfdinge/ allra Himne

skra Ger

fkra Hirdsveika/ ꝛ af honum hafa
þær allar sijna Prijde/og Fegurd
so sem sijnum Skapara.

3. Soolen upplyser/ vermer og
frijdar Jordena / og gjører hana
med sijnum Il Frioofsama.

JESus upplyser/vermer ꝛ frijd
er vor Steinblindu og Iskolldu
Hiørtu/ og med Il heilags Anda
gjører hañ þau Frioofsem til goo
ra Verka.

4. Soolarennar Kraptur nær
lijka ofañ j Fylsne Jardarennar/
mykiande Frosted sem hindrar
Sædesins Grooda/lijfgande Sæd
ed/ svo þad uppsprette og Avext
bere. JESu Christi Kraptur
nær og so ofan under Fylsre Jar
dareñar/mykiande alla Ofurkiælu
Daudans/eydande Magt Dirfuls
sins/ og hañ lætur alla nidursæda

Dauda Lijkame/ upp aptur rijsa/
og þa Eudþrædu eilijflega Blo-
ocmgast.

5. Soolen aþbreñer/og uppskrø-
ælna lætur Nardlendis Grased/
þ. eingen Vøkve nær ad þestast.
JEsu Christi Reide Hite þortær
er um syder øllum Ogudlegū/Jo-
funar og Ermar / vøkvalausum
Moñum/ sem hverskallast og þor-
herdast moote Nædar Skyne Or-
dsens / og þorsmæ hans heilaga
Ord og Verðskulldan.

6. Soolen er Þrijde Nimensens/
Friooþgun Krapt Jardareñar/&
Vnadsemd Skepnaña. JEsus
er Þrijde Einglanna / Blessan
Mannaña/Vnadsemd truadra.

7. Soolen burtdrijfur Myrkred
og gledur med synum Lioomá/ þa
sem j Myrkrunum Villt þara/og
edert

eckert ma skyläst fyrer hennar Hita. JEsus burtdrypur Myrkur Synd anna/ giedur þa sem j Mootlætis Myrkrunum reika/ med Lioma sijns Nadar Fyrerheita/ og þyrer hans Augsyn/ kann eckert ad vera hulid.

8. Solen er sett af Gude / til Teikns & Tijma Adgreiningar. JEsus er øllum Trwudum hid allra vissasta Teikn og Merke Guds Nadar & eilijfrar Sꝛaluhialpar/ aller vorer Lijfs og Dauda Medlætis og Motlætis Tijmar standa j hans Valldꝛ.

Sal mijn/ hvort sinn sem þu sier þa skepadꝛ Scol skiæra upprenna ad Morgne Dagsins/ þa lat tu þier til Hugar koma/ hvad Her kann þinn Jesus minne j sine Him neskre Prijde þagur vera þa hann ad Morgne þess sijdasta Dags/ kemur

kemur j Skyjum Himens.

Fyrer Soolarennar føgrum Geisla/liwka Menn sijnum Hwsglugg um upp/þa verdur Hwsid fagurt/ lijstelegt og skemtelegt. Liukiu upp Gluggum Hiorta þijns mijn Saal fyrer Orde DROTTens/ þa muntu finna og fä þar wt af eina andlega Himnesfka Glede og Skemtan.

J annann Mata kallast þesse Dagur / DROTTens Dagur/ og þad vegna þeirra Stoormerkia sem DROttenn a þessum Vikudeige giort hefur.

Þad fyrsta var Uppbyrian alls Skopunarverksins/sem ådr er sagt

Þad annad/var Utleidsla Jsraels Lyds wr Eidemorkunne / yfer Aana Jordan/þa skiptest Vatned j tuent, fyrer Almætte DROttens so Josua

so Josua leiddc Folked epter Ork
eñe og Nadarsioolnum / þurrum
Footum þar j gegnum/jñ j Can-
aans Land.

Þridia var Innreiden JEsu
Christi i Borgena Jerusalem a
Palma Suñudag/svo sem Josua
a Palma Sunudag/s or med Jsra
els Lyd yfer Jordan 1510. Arum
þar fyrer.

Fiorda var dyrdarleg Upprisa
JEsu Christi fra Daudum/ hv-
ers vegna hañ helst ber þetta Na
fn / ad kallast DRottens Dagur.

Fimta var su mykla Openber-
an þeirrar Epatems Sioonar
hins heilaga Johañis/sem hñ uñ
skrifar j Openberingar Bokeñe.

Siotta er Riening Orda DRo
DTTens/ sem oss verda kend og
openberud/ nu a hvorium Sunnu-
deige/

deige/ og Jesu Christi Lijkama og Bloods Nluttekning.

DROTTEeñ skapade Himen og Jörd/fyrst a einum Suñudeige/ JEsus Endurskapade oss/ og giordest sialfur vort Lijfs/ Rædar og Dyrdar Lioos/ a sijnum Upprisu Deige/og svo sem eirn Himneskur Josua / og Hertoge Lijfsins/Leidet hañ oss med sinn Upprisu/burtañ sliettañ og hættulaus añ Veg/ gegnum Daudans Flood til Himnarijkis. Og fyrer Kieñ ingu sijns heilaga Ords/jñkemur hañ j vor Hiartans Herberge / og openberar oss Leyndardooma Guds Rijkis.

Mijn Sæl/minstu þessara Drottens Stoormerkia/a þessu Deige/og verl þacklæt. DROttne er þesse Dagur eignadur/ Taktu

hañ ecke

hañ ecke fra hønum miṅ Sæl/ Rænku ecke Drottens sijnu. Lattu hañ ecke verda þier af þiñe Tilslofnan/ neirn Dioful Dag/ þiona þu ecke Dieflenum med illu og Ogudlegu Athæfe/ Drætum/ Deilum/ Bakmælge/ edur ofmykellre Afundan Nollblegra Niegomaskapar Leika/ þvi þesse Dagur er DRottens/ þenum eigum vier ad syngia og Spila j vorum Niortum/ og yper allt fram / varastu Guds Ord ad forsmaa nie forsoma þvi þess mun Drottenn þunglega hefna a sijnum Dombdar Deige/ sim þier er skamarlega giort a hans Þionustu Deige/ þess hlijtur Mad ur med Sorg ad fakna a Deige Reideñar/ sem hañ fyrer Nolldsins Fysnar saker forsoomar a Deige Nadareñar/ Nolldsins þarfleg be
þølur

þo̍lud og leyþd Verk / giørdu a þeim sex Virku Døgum / en̄ Drottens Verk giørdu / og lat þier þau um̄hugad vera ad giøra a þessum DROTTENs Deige. En̄ þad kallast Verk Drottens / ad heyra Guds Ord / elska þad og jdka / og ødrum kien̄a / Naungānum Naudstøddum ad hiarga / Gud ad lofa og prijsa / og honum þacker ad [illegible] i Søfnude Drottens / [illegible] þar staddur (hvad ecke alle villa [illegible] ad þorfoomast) Edur med Hiartanu / fyrer Guds a [illegible] / hvad ei helldur ma gleymast / hvar sem Lijkamen̄ er staddur / þa muntu þa ad hallda eirn elliþan̄ DROTTens Dag / med øllum Guds Børnum j Himnar ÿfer Dyrd og Glede.

JESVS,

MJñ elskulege/blessade Herra JEsu/þu ert sañarlega sa Maksamlege Verkmeistare þins Himneska Fódurs/ j óllu Sköpunarverkenu/ þvi an þin er eckert giört hvad giört er/ þu ert þo ecke ad eins Liooßens Verkmeystare/helldur og einneñ þa ertu sialfur þad saña Lioos/ sem upplyser alla Meñ sem koma j þeñañ Heim/ þu medkeñer þad sialfur seigiande/ Eg er Lioos Heimsins/ þu hefur þar fegurstu Liooßens Tegunder j þvi/ ad Lioosed skijn opinberlega fyrer óllum/og bañar ongvum sijna Byrtu. JEsu Christe/miñ DROTTeñ/þu lyser óllum þ̄ þ girnast til eilijfs Lijfs/þvi skipar þu og óllum til þin ad koma/og þar uppa hieckstu fyrer óllum openberlega nakeñ/med wtbre

iddum Fadme a Krossenum/so all er mætte piñar Nadar niota/ svo eg sem adrer.

Lioosed er su Fegursta skepna. Herra JEsu pu ert sa fegurste og frijdaste a medal Mañaña Sona/ j. Riettlæte/ Sakleyse/ almætte Nad og Myskunseme. Aan Lioossens synest eingeñ Hlutur Fagur. Aan þijn miñ Herra JEsu / er eingenn Hlutur Fagur/allar Holldsins Vel-lystingar og allt Holldsins Epter-læte og Heimsins / er aan þijn O-fagurt/ Olystelegt og Skadlegt/ i óll Goodverk Onijt.

Aller glediast vid Lioosed. Her ra JEsu/ pu ert Lioos mijns Hi-arta/ vid þig eini gledst mijn Sorg fitna Sal og Samvitska.

Myrkraña Ogn og Skelfing/ flyr fyrer Liosenu. Aull su Ogn og Hrædsla / sem mier stendur af mijnum Syndum og Myrkranna

Verkum/

Verkum / blijr wr mijnum Huga/ þa eg fÿ þig riettega siedañ/ miñ goode JEsu/ aller meiga þeir ve-ra Ottalauser/sem þig sier nalæg añ hafa / þu blessada skijnanda Fagnadar Lioos.

J Lioosenu þeckia Mieñ sig og adra/Miñ Herra JEsu/þa eg sie þig j þisse Beyskú Kvöl og Pijnu/ þa sie eg þar med miñ Speigel/ hvad eg munde hafa att vegna miña Synda eilijflega ad lijda. Þar sie eg og lære ad þeckia þiñi Himneska Födur/og hñs heitu Hi-artans Elsku til mijn/ svo sem þu sialfur þar um talar/ Joh. 3. So elskade Gud Heimeñ / ad hañ gaf wt siñ Eingeteñ Son/ etc.

Meñ falla sier ecke til Skada/ þa þeir epterfylgia Lioosenu. Ein geñ fellur sa j eilijfa Glötun/ sem þier miñ Herra JEsu epterfylger/ þvi þu gefur þeim öllum eilijft Lijf sem a þig trua. J lios

J Lioosenu rata Men þann rietta Veg. Herra Jesu/ þu ert Vegurenn/ Sannleikurenn og Lijfed/ Ef lauft ratar sa rietta Leid gegnum allar Eymder/ og sialfann Daudann jnn j þa Himnesku Glede og eilijft Lijs/ sem þier epterfylger.

J Lioosenu sia Men þad ædur var huled. J þier Herra Jesu/ siaum vier þang heitu Myskunar Jdur vors Guds j hvórium þu hef ur vitiad vor / svo sem eitt skiært Lioos / upprunnenn af Hædum/ Luc. 1. hvór ann þijn hefdu ad eiliifu óllu Mannkynenu huleñ vered/ og j þier siaum vier alla leynda Doma Guds Rijkis/ vorrar Sælu hialp / hvórier ædur voru óllum Heime dulder.

Liooſed þverrar ei nie minkar/ missir og ei helldur neitt af sinne Byrtu/ hvórſu mórg Lioos sem af þvi einu kveikiast. Herra JEsu/

Afer hvörsu marga sem þu Mijsk unar þig/ þa lijdur þo þijn Mijsk un og Sigska öngva Skerding/ og hvad margar Skepnur sem þu for sorgar/ þa eru þijn Andæfe ecke ad mine/ þvi þar er noogleg Naad hia þier/ og Nægd Fagnadarens / til þinnar hægre Handar. Minn Herra JEsu/ lattu mig þijna ve sælu og alls þurþande Skepnu/ far og ödlast Not/ Gagn og Glede/ af öllum þessum þijnum Dyrdar legum/ fullkomnum himneskum Li oofs Tegundū/ hier stundlega mier til Leidriettingar og Huggunar/ annars Heims eilijflega mier til Glede/ eñ þier til Dyrdar.

DROTTeñ JEsu/ þu adgrein der Myrkred fra Lioosenn j Sköp unene. Eins giörder þu j þinne Keñingu/ sem ma sia j þijnu Sam tale vid Nicodemum/ þar þu seig er/ ad þeir sem illa giöra/ hate Li

osed/ hafande til lyktur Hræsnenar so sem Skylu sinna Jllverka. Enn þeir sem Sannleikann giöra/ koma til Liossens/ þvi þeir skammast sijn ecke fyrer sijn Verk/ med þvi þo ad nockud meige a þeim vera Brestott/ boged eda hlyckiott/ eda j nockru ofullkomlegt/ eda ofagurt/ þa bætest þad allt/ riettest/ begrast og forbetrast af Lioomanum þijns Riettlætis og þinnar Forþienustu.

Minn Herra Jesu/ Gefdu mier bæde j Lærdoome og Lifnade ad geta skynsamlega adgreint Liosed fra Myrkrunum / svo eg seige ecke þad gooda Vont/ nie þad Vonda gott/ og ad eg afleggie Verken Myrkranna/ enn iklædest Herklædum Liossens. Þu adskilder Herra Jesu/ Dagenn fra Nottunne/ so Madurinn skyllde a Deigenum vinna/ og af Dagsvinnunne þreyttur/ a Noottunne hvijlast. Þasamleg eru öll

þijn

þÿn Verk/öll eru þau j Myſkun ꝛ Saññleika. Loff / Packer og heidꝛ ſie þier/fyrer alla þijna Gi. aſkuelega Vorkunſeme og Myſkun ſamlega Fyrerhyggiu/ Miñ Drott eñ JEſu/ Eg veit ad ſvo ſem ſa fyrſte Dagur/hafde bæde Morgun og Kvölld/og epter þiñe Skyckun kom Myrkred aptur j ſtadenn Lioſſ ens. So verdur og Dagur minn ar Æfe / ſitt Kvölld ad hafa um̃ ſijder. O Herra JEſu/lattu þa Vm̃breyting Lioſſens mijns Natturlegs til Daudans Myrkurs ſkie epter þijnu Orde/ ꝛ epter þiñe Skyckun. Vardveittu mig fyr. er jllum og ſkam̃arlegum/ofhaſt. arlegum/ oforvarandis Dauda. Pu lietſt añann ꝛ hinn þridia Dag eñ/aptur færa þad fagra Lioos yf er Veröldena/enn a þeim fiioorda Deigenum vard þad enn fullkomn. ara/þa bæde lijſte Soolen/Tungl.

ad og Stiörnurnar/ fagurt er þad Natturlega Lioosed / þo þlytur þad i Daudanum ad Formyrkvast. Fagurt er Lioosed Skynsemennar/ þo verdur þad ad fölna. lystelegt er Lioosed Augnanna/þo verdr þad ad forblindast / Ja allt slocknar þad ut i Daudanu. Þad þriggia Daga Lioosed þlytur ad þverra/ enn þad fiorda Dags Lioosed liomar ad Eilijfu/þa þu minn Herra Jesu verdur vort eilijft liomanda Lioos/ og Sool i Uppriisunne vorre/ og sijdan til Eilijfdar/þar liooma þeir Riettlætu i kryngum þig/svo sem lijsande Stiörnur ad eilijfu.
J þeirre Sælu Von / lætt mig minn Herra Jesu epter Orde þijnu gladann i Fride fara. Þu sast Herra Jesu/ ad Lioosed sem þu haffdt er skapad/var gott. Alijttu nu þ veika Trwar Liooskorned/ sem þu hefur sialfur kyrer þinn heilaga

Anda/

Anda/ i mijnu Hiarta tendrad/ svo ad þad verde ap þjer gott hallded. Giördu Skilnings ꝛ Skynsemdar Lioosed mitt gott fyrer Augū þij ns Himneska Födurs / med þinne Medalgaungu/ og blessa þu mier Dagsins/ Lioossens og Soolarēn ar Lioos og Liooma/ ꝛ leid mig mīn sijdꝛ til þess eilijfa gooda Li oss ens/ mīn goode Herra JESV AMEN.

Mannudags Jdkun.

Sa annar Dagur Vik unnar/ er Mannu dagurinn/ a honū var þad Verkid DROTtens j Skøpunenne/ ad giora Fest ing Himensins / med hvørre

han̄ Adskilnad giørde / a millū Vatnan̄a / þeirra sem under Himnenum eru / og hin̄a sem eru yþer Festingun̄e.

HAR a moote miin Saal / skal nu j Dag vera þitt Verk. Fyrst / ad þu astiar er og lijter Himeneñ upp yfer þi er / hvør ad er eitt þagurt og þor prijdelegt DRottens Handaverk Jeg vil alijta Himenenn / þad Verked þin̄a Handa / sagde Da vid / Psalm. 8. Hans Dæme eigū vid ad fylgia. DROTT, eñ sialþur skipade Abraham ad lijta upp til Himens / þa hñ feck Fyrerheit ed / i m̄ Margfiolda sijns Sæðis. Lijttu og lijka til

Himens

Himens / myn Saal/ og lærdu
þañ sem hañ hefur skapad/ ad
Ottast/ so sem Almattugann
Herra/og eska sem eirn goodañ
Fodur/Hvør ed eitt soddañ fag,
urt Tialld wtbreidde/yfer þyna
Nøfde/og varnar þar med þeim
efre Vøtnunū yfer þig ad falla
so þau meiga ecke dreckia þier/
helldr skamt" hñ goodgiarnlega
ofan til þyn/ Himensins Regn,
ed sem þier og øllum Skepnū
til Nota og Þarfenda / vøkvar
og frioofgar Jørdena/og þacka
þu so Milldum og Goodgiørnū
Forsorgara. Þar med þa gled
þig j þynu Hiarta/ af Tilhug,
sun þess eilyfa Lyfsins/ hviad
hafe Gud so porprydelega Ti,

alldad yber þijnu Hoþde j þessu þijnu eymdafulla z auma Lijþe sem kallast ma eitt Þrældooms Hreyse/ hvad myklu prijdelegar mun hañ þa Tiallda bæde yber þier og kryngum þig/ j þeirre ei lijfu Dyrdeñe/ sm̃ med riettu ma kallast JEsu Christi Brudar Hws? Sia þu og Gaumgiæf/ mijn Saal/ hvad fagurt Tialld DROtteñ breider yfer þig/ þier bæde til Sagns og Virdingar. Breid þu þar a mote under hañ þijna Hiartans audmiuka Nidgne/ og Audsveipne/ so sem Israels Meñ breiddu sijn Klæde under Christum/ honum til Æru og Þocknunar. Giæt og ad/ hvad þarflegañ Vokva DROtteñ

offen sender hier af Himnum ofs an/ Send þu honum aptur Ilm ande Vokva þina Heitta Jdrun ar Tæra/ audmiukrar Bænar/ z Hiartalegrar Packargiordar.

Par næst Athuga þu / Min Sal/ ad DRotten adskilde þau efre Votnen fra þeim nedre/ og sette eina obifanlega Festing þar j midle. J heilagre Ritningu verdur Sorgenne samlykt vid Vatned/ so sem David seig er j Psalm. 69. Votnen taka jn ad rena/ ad mine Salu.

Tvenslags Sorg kan hier til ad falla/ ein Lykamleg/ sem mer kiast ma fyrer þau lægre Votnen/ hvorium DRottenn hefur sett Takmark/ yfer hvort þau

kuña ecke ad komast. Þessare
Þiñe Lykamlegre Sorg / settu
Takmark j Guds Orde/ z lattu
hana þar ecke yꝼerganga. Ver
ed ecke Hugsiuker/sagde Herrañ
vor JEsus hia Mattheum.
Þa David Sorgade Rañ sinna
Kveña/og allra siña Eigna/og
hañ med øllum sijnum Møñum
grieť med beyskum Hug/þa stend
ur / hann haꝼe styrkst j sijnum
Gude / Þad var eitt gott Tak-
mark/z obiꝼanlegt Firmament.
Þess giættu vel miñ Saal.

Oñur Þijn Vmsorgun er and
leg/hun lijkest vid Vølneñ þar
eꝼre / þvi hun geingur hærra.
Yꝼer allt frañ attu fyrer þvi
andlega Vmhyggiu ad haꝼa/z

Þijna

pijna andlega Eymd og Saalar Neyd/ skyllder þu alltijd Sorga þvi Sæler eru þeir sem Harma/ Enn under þessa pijna Sorg/ settu Firmament z Festingu Je su Christi Nadar Fyrerheita/. Þvi þeir sem Harma/skulu Hug gader verda/ Matth. 5. Og i Drottne hɵþum vier Riettlæte og Huggun/ þvi hvør sem truer og verdur skijrdur/sa skal Holp-ẽn verda. Lattu ecke helldur Vmmsorgum þinar eilijfrar Vel ferdar falla a Jordena/og snw-ast vpp j Vmmsorgum þyrer Tij-manlegre Velgeingne / Þorf Bwksorg er oss aþ Christo boñ ud. Hans Ord skulu vera Fest-ing a mille þeirrar andlegu og

lijkamlegu Vmſorgunar / þvi ſo ſeiger hañ/ Leited fyrſt Guds Rijkis / og hans Riettlætis/ Matth. 6.

J þridia læge/ Seal min/ A lijtu Almættis Drottens / ſem ſo helldur þvi þunga Vatne j Loptenu / Hvad ſkyllde hans þvilijku Almætte omøgulegt vera? Skyllde hañ ecke kuña þijni Hiarta vid ſig ad hallda/ og leida þiñ Huga til Himnarijkis

Himneſkra Hluta Epterløng unar/ þo þijn Nattura ſie bæde þung og treg? Þar fyrer Gled þig j hans Almætte / eñ ottaſt þo þyrer hñs Magt z Vellde.

Mier virdeſt enn nu/ ſem ad þeſſu Verkenu meige hneigiaſt

þad

þad annad og attunda Bodord DROttens/þviad so sem Drott eñ sette þau epre Votneñ langt um hærra eñ þau sem a Jørdûñe eru/ so hefur hañ og sett heilagt Nafn sitt j hina hædstu Tign og Virding / þvi þo hier a Jørduñe eige þeir ypparlegir Herrar/ z aller Yfervodarar sij-na Virding og Heidur ad hafa þa skal þo/ z m/ Nafned Drottens/ umfram allt/ z ollu fram̄ / ad virdast/ heidrast z Mætign-ast/og med þvi ad Gud er sialf ur Sañleikureñ/og hans Nafn m/ z skal/ af oss/og hia oss heidrast og virdast / þa eigum vier Sannleikans Nauunganum ad uña/ hañ ad styrkia/honum fr-

am̃ ad fylgia/ og a mille þeirr⸗ ar Birdingar/ sem Guds Nafne er skylldt ad veita/ og þeirrar sm̃ Moñunum hæfer/ a jafnañ þet ta Firmament og Festing ad standa. Framar þet ad hlijda Gude eñ Moñum/ Act. 5.

Nafned

DAGur þesse nefnest vor a medal Mánudagur / haf⸗ ande sitt Nafn af Tungl⸗ enu. Þad kañ og ad gefa þarfsam lega Eptertekt. Athugum þar fyrer mijn Sæl/ nockrar þær sier⸗ legustu Tunglsins Tegunder.

1. Tungled hefr sijna Byrtu af Soluñe (so s̃ þeir Lærdu meina) aðars er þ Byrtulaust. Þu byriar nu j Dag (sem er þinn fyrste Gr⸗

vidis Dagz j Vikuñe) þijn Nauð synia Verk/vita skalltu þad vijst ad so sem Tungled er hallded Lio oslaust aff Soolareñar yfferskijn ande Byrtu/So eru ell þijn Verk og Idia/ Gude ofeck og med ollu Blessunarlaus/aff JEsu Christi Yfferskijnande Nꝛadar og Blessun ar/þvi so seiger hañ sialfur/ aff mijn þær þier einskis goods orkad Minstu þvi ad byria og giora øll þijn Verk j Nafne JEsu/j riett te Tru med Bæn og Dackleke/ epter Guds Orde / Fylg þvi og gior þad sem Guds Ord bijdur ꝛ leyffer/ eñ varastu allt hvad þad bañar/ꝛ ecke loffar/hverstu sm̃ þad synest Abatasamt og Eyrnelegt. Lat øll þijn Verk framkoma aff Truñe/og skie j Kiærleikanum til Naungans.

2. Tungled er oſtødugt/þad ymeſt vex edur mÿnkar. So er øll Jard neſk Glede / og Hollduſins Epterlæte oſtødugt og ƀallvallt. Vartaſtu þui ad ƀeſta Gyrnd þÿns Hiarta vid ſvo vallt ſkÿnande Glis Holldſins og Heimſins. J Opinberingarbook S. Johañis/lÿkeſt Chriſtne Guds vid Kvinnu þa ſem Tungled haƀdi under ſÿnum Footum/þui eirn og ſierhvør Chriſtiñ Madur a ƀallvallta ƀorgeingelega Hlute/lÿtels ad virda hia þeſſare Hamneſku Oyrd og Sælu. Eitt er Naudſynlegt ſagde JEſus/þa Maria ſat vid hans Fæt ur/og hlÿdde hans Keñingu.

3. Tungled geingur allra Himmentunglaña ƀlioottaſt. Minſtu hvad ƀlioott Maññſins Æƀeſtunder lÿda/ſvo þær eru opt ƀyrre a enda kom̃nar

komnar/eñ sialfañ varer/Forsoma
þui ecke Tijmañ gott ad giøra/ so
oþorsoomadur verde Tijmeñ/aptur
vid Goodu ad taka. Ef þu j nock
ru þorsier þig edur syndgar/ hvo
ad optar skedur enn vera ætte/
(þvi midur) þa plyttu þier sem
skiootast/ a medan Tijme Naadar-
eñar yberstendur/fyrer saña Jdran
rietta Trw z alvarlegt Afturhvarf
fra Syndeñe/ad na aptur Guds
Naad/ fra hverre þu varst vikeñ
(Lijka sem Tungled med hostugu
Hlaupe/so sem flijter sier til þess
Stadar aptur / sem þad fra
veik) So þu faaer Fyrergef-
ning Syndaña/ ædur eñ sa Dag-
ureñ Vppreñur/ sem engrar Fyr-
ergefningar er a Von.

4. Tungled er vijst fagurt j sij-
nu fullu Skyne/þo misser þad sij-
na Byrtu

na Byrtu þyrer Sooluñe/ þa hun uppreñur. Fogur er Luckan Ber allðareñar/ og Epterlæted Holldsins/ eñ hvad er hun ad reikna hia Himneskre Dyrd z Sæluz Riett læte goodra Verka er þagurt j Mañaña Alite/ eñ Riettlæte JEsu Christi/ skijn þo enn skiærara þyrer Guds Auglite. Pad var su þegursta Kviñæñar Prijde J S. Johañis Openberingum/ ad hun var jklædd Sooluñe. Sa er þvi þegursta Brwdkaups Klæde pryðdur /sem er jklæddur þvi alskijnande Jesu Christi Riettlæte.

5. Allar Skepnur þagna meir Soolareñar Byrtu/ eñ Tunglsins Lioома/þvi þad skijn dauþara. Buña skylldir þu Sæla mijn nyklu þramar/þeirre þagurt skynande Byrtu eilijþrar Sælu/ eñ þvi das uptskijn

upplïsþnande Glise Heimsins þall vallttrar Velgeingne. Ad glediast j Rad DRDTTens/er myk sũ Mun æskelegra eñ af Verallð legre Skemtun ad kiætast. Gled þig þvi Sal mijn/med Jomfru Mariu Anda/ j Gude Heilsu giafara þijnum/ Luc. I.

6. Tüngled verkar myked a Jord uñe nidre/þo hefr þ siñ Samastad a Himnum uppe. Erwida verdur þu og rækia þitt Embætte/og ha þa Christelega Umhyggin fyrer þier og þijnum/ a medan þu ert a Jordune/ þad er þijn Skyllda/ eñ þo halltu þig hier so sem Gest og framande/eñ þitt rietta Heimile hafdu og hallt a Himnum/ þar eige þitt Hiarta/ Gyrnd og Hugreñingar heima. Eirn christileñ Madur lijr og breyter sinn Lijkama

Lijkama hier a Jordune/en hvgglet Aug og Hiarta sitt a Himnum / glediande sig jafnan j Von epter komande Sælu/med þessum Hugrenningum/kantu þitt Ervide lieft bærara ad giora.

JESUS.

Minn Herra JESu/þu ert sa blessade og Almattuge Festingar-himensins Verk-meystare/ asamt med þijnum him-neska Födur / og heilögum Anda/ þad sijna mier bæde þijn eigen Ord og Verk/þitt Ord j þessu Verkenu var/ Fiat/ Verde ein Festing. Sa-ma var þitt Ord vid þa Canver-sku Kvinnu / Matth. 15. þa þu sagder/ Fiat/ Verde þier svo sem þu villt. Þijn eigen Verk sijna mi-er þad og eirnen/þvi þa þu ferd-adest med þijnum Lærisveinum/

ypet

yfer um̃ Vatned Genezareth/ j Lannd Heirra Gadarenita/ þa sloo yfer einum hóstugum Stormvinde/ und an̄ Festingar Himnenū/ sa ed Vatned so okyrde og uppæste / ad þad villde yfergeysa sitt Takmark / og slaa in̄ j Skiped a medan þu svafst en̄ strax þu vaknader/ og hastader med þijnu Orde a þad hvórtvegg ia/ þa hlijddu þessar Hófudskepnur þier furdanlega/ svo þar giórde strax myked Logn/ lijka sem bæde Vindur og Vatn bliggduhust og fyrer ærde sig/ ad þau so diarslega hefde geinged nærre sijnum Skapara/ Matth. 8. Hvar fyrer min̄ Herra Jesu/ þu ert eflaust sa same DROTTen̄/ sem hin̄ heilage David um̃ syngur og seiger/ DROTTen̄/ Himnarner eru þijn Handaverk Psalm. 102. Og j ódrū Stad/ Hañ drottnar yfer Siafarens Ædegange/ Ja/ Herra JEsu/ þu hefur Slo

ur Sioonum eitt Takmark sett/yf
er hvört þañ kañ ecke ad komast.
O Herra JESu / nidurþagga þu
fyrer mier/ alla ægeysande Freyst-
ingar Storma/og settu sialfur eitt
Takmark øllum mijnum addynian-
de Mootgangs + Hörmungar Böl-
num/og kom þu þvi med þijnu Al
mætte so til Vegar/ ad allar mijn-
ar Freystingar hafe goodañ Enda/
og allt mitt Mootlæte þiene mier
til hins besta. Miñ Herra Jesu
so sem þu ert Festingar Himensins
Verkmeystare/so ertu sialfur Firma
mentum/ þad er eitt obifanlegt Stad
festa miñar eilijfrar Fridþægingar
og Sættargiórdar vid Almættug
añ Gud/ þiñ himneska Fódur/hv
ør ed j þier er vid mig og alla trw
ada Meñ j Heimenum / eilijflega
forlijktur/þu ert sa faste og obrægr-
anlege Grundvóllur miñar Sælu-
hialpar/þess gled eg mig af Hiar

ta. J voru Málé köllum vier
þeñañ himen Festing/sömu Nafne
köllum vier og eirneñ Vigge/ Slot
og sterka Kastala/ þar Meñ meiga
ohulter vera og veriast/ fyrer Abla
upe Ovinafla. Herra Jesu / þu
ert þad öruggasta Vigge/ fasta Sl
ot/ Festing + Kastale/og vort besta
Athvarf/ svo nefner þig hiñ hei-
lage David/Psalm. 91. Oviñan-
leg Borg er vor Gud / seiger þiñ
heilög Christne / bæde uñ þig og
þiñ himneska Födur/ og heilagañ
Anda. Ohultur er eg/ fyrer öllum
mijnū Ovinū/synelegū + osynelegū
medan eg fæ ad hijrast under þessu
allra tryggvasta + traustasta Festin
gar Vigge. Miñ Herra Jesu vertu
mier eitt örugt Vigge/ so eg mei
ge ætijd þangad Hælis leita/og eg
meige þar ohrædd: vera þ öllū A-
hlaupum Djöfulsins/ + Vijnsæturs
Vielum/ miña mootstödu Manna.
J nockrum Tungumælum verd

ur þesse Himinsins Festing kölluð Ausspañing/ Expansum edr wtþensla. Herra Jesu/ þu þander þijnar hendar wtteigdar ꝛ togadar Hendr/ og alla þijna blessada Lime a Krossenum/ þa mætte kallast/ ad þu werer sialfur ordeñ eitt Expansum / edr Vtþensla/ edr so sem wtþaned Firmament. Ac mig fyser ad sko da glöр minn blessade Herra / i þessa þijns agiæta Handaverks Samlijking.

1. Sa wtþande Festingar Himen/ hamlar Vötnunū þm efre ad falla yfer Jördena heñe til Skada. Herra JEsu/ þinn wtþanenn Kross fad mur/ hamlar sannarlega Guds Reidefloode/ yfer mig aumann Syndara ad falla/ þess er eg fullviss.

2. A Festingar Himnenum wtbreiddum/ eru margar fagrar Leyptrande ꝛ liomande Stiörnur. Þeir vijsu Stiörnumeystarar seigia/ ad

þar

þar hafe kröptuga Verken a Jörd unne. DRottenn minn JEsu a þijnum wtteigdum Lijkama voru mörg Saar. Þeir gömlu reiknä þaug hafe vered hier umm 5240. Æ hvad kagurt liocma þau öll fyr er Augum minnar Saalar? Allar Himensins lysande Stiörnur/kunna ecke med allre sinne Prijde/ so mitt Hiarta ed Gledia/sem eitt af þijn um minstu Pijslarsarum.

O Herra JEsu/ og þu mier ad glediast aff Benium þijnum / alla mijna Lijfs Tijd/ Ja/ j minne Dauda Tijd/og ad eilijfu. Ef ad Stiörnurnar krapta nockru a Jördunne/ þa krapta JEsu Christi Saar, þo Þusundfallt meira. S. Thomas ma Bera þar Vitne umm / þa hann Trwardaudur / took a Pijslar saara Aurunum JEsu/vard hann svo lifande j Trw/Anda og Orde/ad hann med einum brefiande Huga/

giørde hina merkelegustu Jatning og sagde/ DROTTEnn minn/ og GUd minn/ Joh. 20. Ja / minn Herra JEsu/ þijn heilög Prestar- fꜳr / verkudu ei ad eins ofan fyrer sig/ so sem Stickmurnar/ helldur ver- kudu þau og einnen upp fyrer sig til Himnanna / edur a Himnum/ þui þau blijdka og fridstilla Almatt- ugann Gud/ vid oss auma Syndug- ra Menn / og utvega oss so eilijfa Sattargiørd hia honum.

3. Undann Festingar Himnennum ut breiddum/ skamtast øllum Skiepnum Regned/ sinn Stiller Heirra Porsta/ vökvar og frioofgar Jørdena. DROttenn minn Jesu/ ut af þijnu blessada utteigda og togada Lijk- kama / flytur ofann til mijn / þad heilsusamasta svala Vatn þijns bl- essada Bloods/ sem utslöcker all- ann Porsta minnar þreittrar Sꜳlar/ þui þad hreinsar mig af allre

Synd/ 1. Joh. 1. Þad er sa Vol-
vin sem Friodsamt giörer Hiar-
ta mitt til godra Verka Ástundun-
ar/ þvi þad hreinser mijna Samv-
itsku af Daudlegum Verkum til
ad þiona Gude lifanda.
4. Af Festingar Himnenū/ stem-
ur ? Vindblæren/ Ofurhitenum til
Stillingar/ ? Varmen Funkuldan-
um til Mykingar. Mijn Herra
JEsu þu med þijnum elsfærdum
votteigdum Likama a Krossenum
utvegader mier hia þijnum him-
neska Födur/ Jaa/ þu sender mier
sialfur þinn heilaga Anda hvör
med sijnum Guddoomlegū Innblö-
stre/ hugsvalar mier i Ofurhita
Freystinga og Eymda/ Og med
Varma sinnar Guddoomlegrar Ást-
ar myker alla Au[illegible]ingar Kiälu
Hiarta mijns og giörer mig ad vn-
Iskalldan/ ef ei heitan/ þa þo Var-
man i þisse Elsku Bæn og hierte

anlegre Þackargiörd/ og Næungans Kiærleika. DROTTENN minn JEsu/ Lattu mig nu j Dag og alla Tijma hafa Not Glede og Gagn af öllum þessum þijnu Velgiörningum svo eg under þijnum Vtbreiddum Blessunar Fadme vake/sofe/life og deye Amen.

Þridiudags Jdkun.

Hinn þridie Dagur Vikunnar er Þridiudagurenn/ a hønum adskilde Gud Vøtnen z Þurrlended/ Sioven og Landed/ so fram sin mætte þurr Jord/ Þar epter plantade hann a Jørdunne med sijnu Almættis Orde/

allra handa Grøs og Jurter/ og allskonar Bloomgud Trie/ etc.

ÞEM þetta attu nu mijn Saal ad þeinkia/ og gi ata ad vandlega / hvad þitt Verk a nu þar a moote ad vera/ sem er þetta hellst og fyrst ad þacka þeim geodgiarnasta Gude / sem so hefur ollu viijslega/ Voillduglega z þarfsamlega nidurskyckad/ z til stadar komed. Alldrei skyllde Madurenn so skijnum Fæte a Jord stijga/ og alldrei so þvo sig j Vatnenu/ eda so ala so þar a sijnum Þorsta/ og alldrei helldur so Grøs edur grænkadann Skoog lijta/ ad þessara

allra Nuta milldur Giafare/og Almattugur Skapare / hafe ecke sijna skylldnga Pock þat þyrer/ eñ Gud nade vora Gleim sku/og læte oss ecke giallda vors Opacklætis og Athugalensis.
  J odru lage/ mijn Seal/min su a/ad Syndeñe verdur j heilagre Skrift/samlijkt vid Vatned. Vær jndreckum Dagleg a Ranglæted s̃ añad Vatn/seig er hiñ h eilage Job j 15 Cap. Lijka so sem Vatned hulde Jordena/so hvørge mætte neitt Pur lende siast/udur eñ DROTT eñ pad hvort pra odru skilde. So er su Sanwitska/sem kapin liggur j Syndunum / lijka sem yperfloted Land af Vatne/Seal

en er þar socken nidur/svo sem eitt diwpt Naþ / hun sier þar ecke neitt Þurrlende/Nuggunar nie Nialpræðis / að festa Foot síns Trwnaðar Trausts a/helldur eñ Dwfan j Nova, floode/ Genes. 7. Þvi verdur hun um̃ síðer/að falla wr Floode Syndaña/ j Flood Fordæmingariñar og þorganga so eilijflega.

Miin Saal/ sia þu nu so til fyrer Herrans Aðstod / að þu þessu þijnu Synda Floode/veiter j burt aþ Lande Samvitsku þiñar/fyrer heita Niartans Idran/ og kalla þu jaþnañ med David/Psalm. 130. Burt wr Diupenu til DROTtens/ Og

bid med S. Petre/ Ad Herran IESus láte þig ecke j Bylg' iur Drvæntingarennar og For' dæmingareñar nidursøckva/ Sk yngistu giærelega epter þinu pur lende j Fyrerheitum DROttens/og þestu Foot þiñar Trw' ar þar a.

Þad añad Verked/sem DR otteñ a þessum Deige giørde/ var ad prijoþga Jordena / med allra handa Grøsum/ Jurtum/ Bloomstrum/ og adskilianlegum Nævøxnum og Avaxtarsømum Triam.

Þar sier þu eina millda Nø- nd og þorsorgunarsamt Føburs Hiarta þess lifanda Guds/sa ed bæde Moñum og Fenade fyrer

præm

fram tilbioo/ bæde Fæde og Fodur/ og Fuglunum Hæle og Afhvarf j þeim þyckbloomgudu Vidargreinum. Lærdu þar af ad styrkia þijna veika Trw/ og wtebyrgia alla Onytiu Umsorg og Vijlshætt/ fyrer þijnu Daglegu Braude og Næring/ þviad hafe DROttenn Uñ aled fyrer þeim Skepnum/ sem ecke voru þa eñ skapadar / svo Fienade og Fuglum sem Mañeskiuñe/. Hvoad myklu meir mun hañ þier nu bæde skopudum Endurleystum og helgudum / Nædarsamlega Forsorga / yfer ollu þvi sem þijn Þorf wtheimter? Slikt ad hvad JEsus hier um talar j Gudspiallenu/ Matth. 6.

Hier framar giæt ad mijn Saal/ hvorsu DROTten þin Skapare / hefur j þvi heilaga Skijrnar Vatne z Aflausnene veitt af Hiarta þijnu og Samvitsku/ Vatne Syndaña/ z synt þier þurlende Hiartanlegrar Huggunar/ j sijnu H. Orde og Sacramente JESV Christi Lijkama og Bloods. Lattu nu þar ꝥ Hiarta þitt ecke ofhardna nie uppskrælna j Hyrduleise og Omeñsku / keppstu helldur vid ad færa fram̄ jlmande Jurt er Bæna og þacklætis / fögur Bloomstur Dygda og Mannkosta/og þarfsamleg Gros goodra Verka/og sia so til fyrer Hialp Drottens/ad þad havaxna

Bloimstur

Bloomstur Tried H. Holenmæde/ meige Grænkast j Alldengar de þijns Hiarta/ hvar til þu bid Gud ad gefa þier Nad Heilags Anda.

Enn virdest mier sem þetta Dagsverked Drottens/ hafe og sijna Samlijking/ vid þad þridia Bodorded/ þvi so sem Gud ad greinde Vøtnen og þurlended hvert fra ødru/ so vill hann sijna Þioonustugiord adgreinda hafa / fra annare Lijkamlegre Þioonustu/ og þvi fyrerbaud hann streingelega Gydingum/ alla Lijkamlega Þioonustu/ og Þrælkunar Verk a sijnum Hvijldar-Dogum.

J ødru lage merk/ ad svo sem

þad þyrsta Sæd edur Sæde/ til allra Grasa/Jurta/Bloomstra og bloomgädra Eika/var allei‑nasta Ord DRottens/so ad ept er þui uppran/spratt og bloom‑gadest þad allt saman. Eins lijka er nu þad Orded GUds/ sem þier a ollum Notijdar og Helgedogum verdur kiendt/ eda þu Les og jdkar/þad riettа lif‑ande Sæde / af hvoriu allra goodra Verka/Dygda og Man‑kosta/og heilagrar Þolenmæde/ Bloomstur Vppsprettа/Ja fyr er þ verdur þu sialfur gott Trie sem fær er godañ Avogst/og eitt Hveitekorn/hvoriu jñ verdr saf nad/ j H mneska Dyrдar Korn hlodu DROTTENS/z af

sialfum

sialfum Gude vel hreinsadur Vijnviſtur / a Jeſu Christo riettu Bleſſada Vijntried Grod urſettur/ og barer ſo myken Avoxt. Timdu þar þyrer/ ja gieþdu þijnum DROTTtne Akurlende Hiarta þijns / a hvorium Tijma/ ſem þyrer þier verdur kendt edur Leſed Guds Ord med beſtu Adgiætne z Epterteckt/ ſo hun meige þeſſu bleſſudu Sæde þar ſijſa / þeſſ muntu ſialfur bæde Stundlega og Eilijflega hier beſtu Not hafa.

Naþned.

Hier kollum þenan Dag j vorn Moodurmaale Þridiudag/ þvi han er ſa þridie

j Vikuñe / ædur var hañ kalladur Tyrs Dagur / epter einu Skurdgode Heidingia / svo sem hiner adrer epterfylgiande Dagarner hafa eirn hvilijk Skurdgoda Vidurnefne / hvør Christnum Monnum vor a medal um̄ sijder leiddust. Giæfe Gud ad þeirra Heidinglega Tyfrne / hefde oss einneñ leidst / og hvørn Dag afslagist / þetta Nafnid vilium vid Sal mijn ecke onyta.

J fyrstu miñer þad þig a / mijn Sal / Vidurkeñingu þiñar christelegrar Trwar. Þesse Dagur er eirn j Vikuñe / fyrer sig / og hefur sitt Nafn af Þreñu j Tolunne. Eirn er Gud j siñe eilijfre Veru / þo eru þriær adgreinanlegar Persoonur j þeirre eilijfu Veruñe / eñ er þo alleinasta eirn Gud.

Su fyrsta Persoonan er Gud

Fader/han er ecke Skapadur/get eñ/fæddr/ nie af neinū framzarā de/helldr er hū an alls Upphafs og Enda/fra allre Eilijfd/til all rar Eilijfdar.

Su oñur Personan/ er Guds Sonur/ hañ er af Fødurnum ecke skapadur nie framgangande/ helldur fyrer alla Eilijfd geteñ og fæddur/med einum Oyþergrijpanlegum Dasemdar Hætte/Gud af Gude/ Ja/sañur Gud af sõñum Gude.

Su þridia Persoonan er Gud H. Ande/ ecke skapadur geteñ nie fæddur/helldur jafnt bæde af Fødur og Syne framfarande/ fra Eilijfd til Eilijfdar/ Og þo ad þriar sieu Personur Guddomsins/ad ollu jafnar/so þar finst ei hia þeim neitt elldra nie yngra / hærra nie lægra / meira nie minna / þa samt

satat er þo ecke nema eirn einaſt Gud og DROTTenn.

Þriu eru Verk DROTTens/ þyrer hvør vier pløgum Personur Guddoomſins / ſvo ſem med einni Reñeteikne ad Adgreina/ þar vier ſitt Verked hvørre Personuñe til-leggium/ þad fyrſta er Skøpunen þviad Gud Fader ſkapade Himen og Jørd/fyrer ſitt Ord. Þad añ-ad er Endurlauſnar Verked/ þvi ad Sonur Guds/ Herrañ JEſus giørdeſt Madur / og Endurleyſte oſſ fra eilyfum Dauda/med ſijnu heilaga Bloode. Þridia er Helg-unen/þviad herlagur Ande Helgar oſſ/ fyrer Guds Ord og Sacra-menteñ/þo eru þeſſe Verken øllum Personunum ſameigenleg / med þvi þær allar hafa vered ſamverk-ande j ſierhvøriu þeſſu Verke.

Þriu

Þriu eru þau Verken̄ Guds/ sem tilheyra sitt hverre Persono uñe Guddomsins sier j lage / enn ecke öllum jafnt til samans/ þau eru þesse/ Faderen̄ fæder af sier Sonen̄/ Sonuren̄ verdur af Fødurnum fæddur/ j Heimen̄ sendur/ verdur Madur/ lijdur Pijnu og Dauda. Heilagur Ande framgeing ur af Fødur og Syne/og byrtest j Dwfu Skijrnng yfer Christo/Matth 3. Og j Elldlegum Tungum yfer Postulunum/Act. 2. Þessare Adgreining skalltu einfalldlega behallda/ og blijfa þar vid/ epter þvi sem þad auglýsest j Guds Orde/ framar skalltu ecke Hollds nie Bloods heimuglega Forvitne epter grenslast Gudlegum Leyndardome.

Þrÿr eru ÞRENNINGens Vel-

giørningar Mannenum Naudsyn-
legaster j Heime þessum.
1. Goodur Saalusorgare. 2. Gud
hrædt og riettvijst Yfervalld. 3.
Good Eckta Persona. Nær þu
þessar godu Gafur ødlast/ þa þack
ka þær Gude/ og far vel med/ svo
Gud svipte þig ecke/ vegna þijns
Oþacklætis/ so godum Gafum.

Þrijr ægiæter Hluter veitast þier
af GUDE/ a medan þu lifer.
1. Heilbrygdenn. 2. God Samvit
ska. 3. Godur Fridur/ þetta þack-
a þu jafnan þijnum Gude/ skada
þu ecke vitande þijna Heilsu/ þvi
hun er vanfeingen aptur/ Varadu
vel Samvitsku þijna þvi hun er
vidkvæmare enn Siaalldur Aug-
ans. Raska þu ecke goodum Fri-
de fyrer lijtenn Mun/ þvi hann er

dyrmæt-

dyrmætare eñ öll Heimsins Audæfe.

Þriar andlegar Dygder elska þu. 1. Truna/med heñe medtekur þu DROTTens Velgiörninga/fyrer hana þocknast þu/og öll þijn Godverk Gude. 2. Vonena med hvørre þu bijdur epter þvi sem þu trwer/og veitst ad ei mun bregdast/þad Gud hefur lofad / hun aflar þier Þolenmæde. 3. Kiærleikañ/ med honum giörer þu gott Naunganum/ j Hlijdne vid Gud þiñ/hñ aflar þier Lofstijrs a þijnum Vpprisu Deige.

Þria Mañkoste stunda þu jafnan ad geima. 1. Trygd Hiartans. 2. Sannleika Munnsins. 3. Jdin Handanna / þvi oftwett Hiarta leider Snetru Olucku̅nar yfer siñ Herra/Lygeñ Muñur deyd

er synd

er ſijna eigen Sælu/ Cap. 1.
Og mælugur Muñur mun alldrei
Giæþu ſtyra a Jordune/ Eñ Jo-
lulauſar latar Hendur / leggia
Nægende og Dyþnu under Audſkot
añ j Mañſins eigen Limum.

A þridia Deige epter ſijna
Pijnu / reis Herrañ Chriſtur af
Dauda. Þvi ſie og þeſſe þridie
Dagur j Vikuñe (ſem og aller ad-
rer) þiñ Vpprisu Dagur af Syn
da Daudanum/fyrer ſaña Jdran.

Suñ Jdran fullgiøreſt j þrem
ur Portum. 1. Er Medkeñing z
Hiartans Angur fyrer drygdar
Synder. 2. Er Truen a JE
ſum Chriſtum/ad vier faaum Syn
daña Fyrergefning / fyrer hans
Blood. 3. Er Afſlaat og Fra-
hvarf Syndaña/ og Endurnijung
Lifnadarens til goodra Verka.

Priar Vistarverur/eru Manen um þyrersettar. 1. Heimurenn/ hvorium hann liþer. 2. Grøþen þar Lykamenn rotnar. 3. Himnarijke Guds Børnum þyrerbwed/ edur Helvijte þeim Oguðlegu tilreidt. J Heimenum heþur þu so sem eitt Nætur Herberge/ þar vert tu Var um þig/ þvi þann hyser marga Otryggva skadlega Geste. Naþ þann j Heidre/ sem þessa Herbergis riettu Herra er/ sim er Gud. Allur Heimurenn mꜳ reiknast ad sie Kyrkia DROttens (sagde eirn aþ þeim Gømlu) Naga þu þier þess vegna so allstadar j Heimenum/ hvar sem þu ert staddur / svo sem þu villder og ætter ad skyckast þier j Mustere DROTTENS.

J Grøþene a þitt Hollð ad hvijlast/ þvi bwdu þig med sannre Gudhrædslu

Gudhrædslu/ so til þess Nyyldarstadarens/ ad þier meige þar vært og roosamt verda / og þitt Hollð meige hyglast j Vonenne.

J Himnarijke er þin̄ rietta Eiloyffdar Heimilis stadur / þangad lattu þig æfijd langa / og halltu þig a þeim Veigenum/sem þang ad leider/þad er Herran̄ JEsus med Trwn̄e medtekeñ/ j Kiærleikanum og Christelegu Framferde prijsadur/og j Polenmæde elskadur þa þarftu ecke Helvijte ad hrædast/ þvi JEsus gefur þeim eilleim eilijft Lijf sem a hann trwa/ En̄ Leiden sem til Helvijtis liggur/er Vantrw/ Jdrunarleyse / og þvermodarsamlega j Syndunum ad Lifa/heñar glættu/svo ad þu hana varest/ og bid jafnan̄ Gud ad hans godur Ande leide þig a

flettum Beige / og Leidſeige þier
uppa þañ eilijfa Beigeñ.

Hier ad auk minstu a þetta þre-
ent. 1. Hvadan þu ert komeñ / ſint
er / nakeñ fra Mooðurlijfe / Job 1.
Bertu Lijtelatur og þacka Gude
þijnum Forſorgara. 2. Hvar þu
ert / ſem er / j breckvijſum Heime /
vertu þvi var um þig / og bid
Gud um Berndan. 3. Hvort þu
fer / ſem er nakeñ j Grøfena / og
treyst Jeſu þijnum Lijfgiafara / e
bwgtu ſøfnañ vid þiñs Burtfor.

JESVS.

Daglega ert mier fyrer Sio-
num þijn daſamleg Handa-
verk / miñ Herra JEſu /
þvi þu ert ſa ſañe Gud / med Fød-
ur og heilögum Anda / ſem Land o
Sioo adſkilder / og Jördena ſvo
Bloom

Blomlega tilbiooſt / þeſſ ſtoora Heimis Vötn adſkilder þu og Þurrlended/ verande eirn ſañur Gud. Þart ꝛ Vott adſkilder þu/ j þeim miña Heimie / þad var ſa Vatnsſiuke Madur j Phariſeara Höfdingians Hwſe/ Luc. 14. Þvi þu ert ſañur Gud / og ſannur Madur. Hier lietſtu bæde Grös og Tre Bloomgaſt epter þijnu Orde/ Eñ ſijdañ hlaut þad Laufbloomgada Fijkiutrie / allt ofan ad Rootum upp ad viſna / þa þu til þeſſ talader/ þvi þu hefr Valld til ad upprætta þad þu ſialfur hefur plantod. Hvört einaſta Stræed a Jördune/ og hvört eitt Laufblod a Vidnum ſyner og ſañar þitt Almætte / þijna Speke og þijna Godgyrne. Miñ goode Herra JEſu / Veittu öllu Syndaña Vatne ꝛ Floode ofþung ra Freyſtinga af mijnu Hiarta/ og lættu mig ætijd fa ad ſia Þurrlen-

de þinar særustu Huggunar og Hialpræðis. Lattu hvörke þad diupa Syndañа Vatn nie Freystinganna Flood/dreckia Sælu miñe þu sem j þiñe Kvöl varst sialfur svo sem Vatn wthelltur/og wthellter þyrer mig bæde Bloode + Vatne/af þiñu Hiarta a Krossenum / hreinsa þu og vökva þurlende Hiarta mitt/so þad verde hreint/ lifande og friooksamt j saññre Trw/Von/Kiærleika og Polenmæde. Lattu mig ecke vera hriocstuga/ Avartar lausa / oblessada Þyrne Jörd.

Miñ Herra JESu/ þa þu sast þess Verkeñ þijn/Adgreining Vatna og Þurrlendis/og fagurt bloomgada Jörd/þa sastu þ var gott. Þad stendur hier tvisvar vid þetta Dagsverk: Aljttu j Miskun þiñe mijna andlega Þionustugiörd Barn/Lopggiörd og Jdkun þiña hei lögu Orda/þo þetta allt sie veikt

og vannmættugt/ þ litla Barkomed
miña ytre Verka/ halltu aß Nad
þiñe fyrer Gott/ og giór þu þad
allt gott/ fyrer Auglite þijns Him
neska Fódurs/med þijnum fullkom
lega Bloomgudum og full Avart
ærsómum Giæskuverkum. Minn
Herra JEsu/Jórdena og Siooen
hefur þu blessad og skapad/ mier
sem ódrum til Gagns og Nota/
þad þacka eg þier aß óllu Hiarta/
og bid ad þu hallder þiñe Bless-
an vid Magt a Jórduñe/svo mier
notkest allt þad vel/ sem þu mier
af Jórdunne til Næringar gefed
hefur/medan eg life a Jórdunne.
Leide mig þijn Almættuga Hialp
ar Hónd/hvar eg fer yfer vótn eda
Þurrlende/svo eg lijde hvórke Slis
nie Skada a Lijfe edur Limum.
O Herra JESu/ Himen og Jórd
eru þijn Handaverk / þvi sie þier
bæde a Himnum og Jórdu/Lof t

Þackargiörd/ ad Eilijfu / Amen.

Midvikudags Jdkun.

SJorde Dagur Vik
ufiar/ er Midviku
dagureñ/ a hønum
skapade Gud Soolena/ Tung
led / og þær Þagurt lijsande
Stiørnur/ og þetta allt sette
hañ a Himensins Festing/ so
þesse Lioosenn skyllde lysa
Jørduñe/ Soolen a Dageñ/
eñ Tungled og Stiørnurnar
a Nootftuñe. Þetta var nu
Verked DROTTENs a þm
Þiorda Deige Skøpunar Verk
sins.

NB sie aptur pitt Verk j Dag mijn Saal/ ad loḃa og prijsa peirra fogru Nimensliooſa Skapara/ z pigg ia peirra Lioos og Liooma/ med Packargiord. Par næſt / nær pu aalijtur pañ ḃagra og ḃorprijdda Nimeñ pa lat pi' til Hug ar koma ad hañ verdur j Heilag re Ritningu kalladur Sæte DRDTTens. Skodu hvad ḃorprijdelegt ad er petta Sæte Drottens/ sem pu maa reiknaſt edur kallaſt/ so sem hans Almeñeleg ur hvørn Dags Stoll. Salomons Forgylltte Fijlabeins Stoll/ er ongvañveigeñ j hinu minſta vid hañ jaḃnande. O hvad ḃagur og ḃorprijdelegur mun ſa

eilijḃe

eilijfe Nætignar Nætijdastollen DROTTens vera j hns eilijf te Dyrd og Majestat: Þeñan fagra Hvorndags Stoolen Dr ottens / siaum vid Sæl mijn j Epmid ockar og Vesolld / nu a Footskorene DROTTens (þad er Jordune) j einu lijtelmotlegu daudlegu Hollde/ en hiñ munum vid sia j Vegsemd ockar/ j skijn, ande og, forklarudum Lijkama/ sijdar meir j eilijfu Lijfe. Nær meigum vid Fyrerverda ockur/ad sia dæsamleg Handaverk DRO Ottens/ a hans Hvorndags St oole/vegna ockar Overdugleika en þar munum vid ecke skamast ockar ad sia hans Dyrdar Hæ, sæte/og hañ sialfañ j siñe Gud

domlegre Majestatis Tign/þar
a sitianda/þvi vid erum þar J-
klædd JESu Christi Verdug-
leika. Hier meigum vid opt j
Eymdum daudlegs Holldsl/lijka
grætande Bænar Augum uppa
DRottens Hvørndags Sæte-
þar munū vid med glodū þack
lætis Augum/ j Sælu Odaud-
legs Lijkama/lijka uppa Nattf-
dastoolen̄ DROTTEns þess
allra hædsta.

Hvad gledelegt og lystelegt er
heilbrygdū Lijkama/j hÿru Ved
re/ad sia þad þagra Soolarskin
og þær lioomande Stiornur / j
þøgru og hlyu Nætur Vedre/ se
Man̄ skal ongvan̄veigen̄ langa
fra soddan̄ fagre Asynd?

O Hertta

O Herra Gud / Hvad mun þa morgum þuſundſiñum lyſtelegra vera/ j eilijflegre Heilbrygde Ri ettlætesins/bæde a Lijffe og Sa lu / j eilijfum Alyendum Guds ſætuſtu Elſku og Jndislegum Selſkap allra heilagra Eing, la og Aivaldra/ ad ſia DROtt eñ a ſijnu Tignar Sæte/og hñ med þeim ollum/ ſvo ſem Sool z Stiornur/ alſkijnande ad lofa og prijſa fyrer utañ Enda/æn alls Afleats/Leida z Langſeme uñ alla Endalauſa Eilijfd? Eya værum vier þar.

Þetta ætte nu ad vera / mijn Sæl/ þijner Þæntar/under Li, doſum Himenſins / nær ſem þu þær Toom til/þeir munu glora

þier þitt Ervide liett / og auka þier Forleinging epter Himnariÿke/ og mykia þyrer þier Mokløtis Þanka/sem þier kunna til ad falla hier a Jordunne.

Mundu þig þar fyrer minn Saal/ ad þu hager þier vel og Sidsamlega þyrer þessum DROTTens Hvørndags Stoole/ hvorn þu Daglega sier/ og verd ur aþ þeim nu allt skiaanda / og sÿdan allt dæmanda DROttine siedur/ so þu fyrer hans Náttÿda Stoole / og Náttignarlegum Doomstoole standast meiger.

Þessu jaþnfromt laat þier til hugar koma/ad DROTTenn sette Himentungleñ til Merkis og Teikna/ Ovittdu þvi alldrei

þau Teikneñ sem a þeim ske/ þvi þau boda optast eitthvad nytt/ og benda þier jafnan þar med til Idranar. Merk hvad JEsus þar um̃ talar j Evangelio/ þañ añañ Suñudag j Adventu.

Mier koma nu j Hug fierdeil is þriu Stoormerke/edur Tæakn sm̃ Ritningen getur um̃/ad skied hafe a Sooluñe. Pad fyrsta skiede a Dogũ Josuæ/þa Soolen stood kyrr epter Osk hñs/þad var honũ og øllum Jsraels Lyd eitt Sigurteikn/eñ Guds og þeirra Oviñum Falls ꝛ Foreydslu Merke. Añad skiede a Dogũ Ezechiæ Kongs/þa gieck Soolen edur Soolargeislen / uñ tyu

Lijnur aptur a Bak/a Soolskijf
unne/pad var honum eitt Teikn
til Heilbrygde/par hn var Da/
udsiukur/z hns Lijfsdagar skyll/
du leingiast umm Fimtan Ar/par
honu var po adur Dauda hoot/
ad/Esa. 38. Pridia skiede j
Pijnune Christi/ skommu pyrer
hans Andlaat/ pad var allra
Skepna Medaumkunar Mer/
ke/ fyrer peim saklausa JEsu
z hesiar Blygdunar Merke/ pa
hun sa sinn Skapara under And
laated folna/Og Fra Heipkarpu
llu G..dinga Foreydingar merke.
Nimenfungleni voru og sett til
Tijma Adgreiningar/ hvar af
pu matt merkia/ad Gud vill pu
skuler giæta Tijmanna.

Fyrst eru þar tveir Tijmar Athuga verder. Sa eine er Ni ervistar Tijmeñ. Sa añar er eilijfur Tijme/ sem þa byriast/ er þeñañ endar/ Lifdu so hier a þessu fallvallta endanlega Tij-ma/ad þu og lifa meiger/a þim eilijfa Tijmanum.

Þar eru eñ tveir Tijmar Or ottens/ oss fyrer setter / Tijme Vitiunareñar j Nadeñe/og Tijme Vitiunareñar j Reideñe/ tak tu so Nadartijmanū/ad þu þurf er ecke ad kvijda Reidetijmanū.

Þar eru og þridiu tveir Tijm ar/eirn Lijfsins/ añar Dauðas. Lifdu so Christelega/ad þu dey er farsællega. Vilier þu deya Riettlætra Maña Dauda/hv-

ørs Balaam ſier Oſkade / pa
ſifdu Kieitlœtra Maña Lijþe/
hvoriu þo Balaam gleymde.

Þar eru eñ fiordu tveir Tij-
mar/ ſa eine Gledeñar/ annat
Hrygdarennar. Stilltu Holld-
ſins Meinad a Gledetijmanū/
og elſka Hooþſemena / þvi opt
kemur hiñ ſterkaſte Stormur wr
blijduſtu Logne. A Hrygdar-
tijmanum/vert ecke oflijtelhug-
adur/og fordaſt Vijl og Orvæn
ting/þvi alldrei er ſa ſtrijde Vet
ur ſo længur/ad ei fylge Sum-
ared epter /og alldrei ſvo Myrk
Noott/ad ei reñe Soolen upp ad
Morgne.

Þa þimtu tvo Tijmana læt
þier ecke gleymaſt/ſem er Tijm-
eñ Aſkuñar

eñ Æskuñur/ og Tijmeñ Elleñ-
ar/Æskan bolnar skioott. Heim
skastur allra Skepna er Ungur
Madur stærelatur/Oradþægeñ
sierviljur og Ogiæteñ. Hvad
fogur Bloomstriñ standa a Su-
mrenu/þa bolna þau þo z falla
under Vetureñ. Tijmeñ Ell-
eñar er þungur/ hriwfur og hr-
umur. Heimskur er sa gamall/
sem alldrei lætur sier leidast ad
elska Heimeñ. Illgiarn er sá
gamall sem alldrei leidest ad li-
fa jllá. Aumur og oborsiall er
sá gamall / sem alldrei bijst vid
ad deya. Sæll er sa ungur/sem
Effterdæmie Herrans JEsu/ er
hlijdeñ/og nær ad þroast svo
ad Vitsku sem Alldre/ Luc. 2.

Og sa gamall / sem med þeim gamla Simeone tekur JEsum uppa Armlegge Trwar sinnar/ Luc. 2. Ungum eykur Sæmd ad læra / þvi þad Askan nidur-fæer/sker Ellen upp. En gømlum er Heidur ad læta epter sig good Dæme/þviad ærlegt Rikte z gott Nafn epter sig læted/ er su þegursta Lijkhrijnging. Hier ad auke minstu jafnã a umlidenn Tijma/ z bid Gud ad þgefa þ þier hefur morded/ z gior honn Packer þ veitta Velgiorninga. Minstu a oferstãdande Tijma/ z haga þi᷎ forsiælega so þu ecke safner þier Reide z Olucku til seirne Tijmana. Minstu a okomenn Tijma/hann er Oviss/z

bærer opt ovissa Hlute med sier/ Vystu sem best vid þvi sem ko-ma kañ(þvi hvad ecke kemur o-vart/ skeiser ei so snart/og skad ar ei so hart)z locka ad þier Le idsstu Anda Drottens/med Bæn eñe. Leitadu þess jafnan sem iñelegast a þessum skamvinna Tijma/sem þu hellst villder fyr er þig kioosa/ad hafa og hallda um̃ þañ eilyfa Tijma.

Nu virdest mier eñ / svo sem þetta Dagsverked DROttens/ vijse oss uppa Meining þess hi-vorda Bordordsins/ 1. Þviad lijka so sem Soolen/ vermer og frioofsamt gierer þad nijsadda Frækorn/ so þad vex og þroovast til Avaxtar/svo næra/fostra og

þorsorga

forſorga gooder Forelldrar/ ſijn Børn og Afkvæme/ þar ſyrer ber Jm aptur bæde Nijdne og Heidur. 2. Soolen med ſijnum Liooma/ upplyſer Tungl og Stiornur. Eirn Gudhrædd ur og trwr Saaluſorgare / lyſer med lioomande Keñingu hreirn/ ra Guds Orda/ ſijnum Tilheyr endum/ hvar ſyrer honū ber Elſka og Virding. 3. Tungled af Soolarbyrtuñe upplyſt/ hind rar og burtdryfur þau ſvortu Næturmyrkur. Veralldlegt Yf ervalld/ upplyſt af JEſu Chriſti Anda/ fyrer hans Ord/ var nar Verkum Mörkraña / med alvarlegu Straffe/ epter fremſta Megne/ þar fyrer ber þvi Heid

ur og

ur og Lotning. 4. Stiørnur nar hialpa og til ad lijsa a Nott uñe/ hvør epter sijnu skomtudu Skyne z Lioома. So a Nioonabands Stiettеñ/og hvør epter siñe Kallan og Formegnan/med goodum Dæmum/ christelegum Aga/og heilnæmum Amiñingū ad lijsa og liooma j siñe Stiett/ þvi ber þeim Nlijdne og Nollusta. Nockrer af þeim lærdu Moñum hallda ad sumar Planetur/ þa þær koma a mots vid Soolena/a sijnum Nrijng / þa vijke þær aptur so sem til Baka lijka sem villdu þær Virding veita Sooluñe/so sem sijnum Noßdingia. Svo skulu aller Vnder gefner veita Virding/ Neidur z Nlijdne

Nijdne ſijnum Yfferbodurum / hvorium ſem hæfer og ſkylldu- gt er/ epter DROTTens Be- falningu og Skipan.

Naßned.

AF þui ad þeſſe Dagur ſten- dur midt j Vikuñe/ þa neß- neſt þañ j voru Mraale Mid- vikudagur. Mijn Saal/ vid vil- ium þui ecke ølldungis gleyma/ þvi þad gefur þier Ordſok og Ef- ne til ad miñaſt fyrſt a þad/ hvørſ- ſu Midperſonan j Guddoomenū/ Sonur Guds/ giordeſt Madur/ og er vordeñ eitn Medalgangare/ midt a mille þeſſ Rieltlaata reida Guds / og þeſſ Rangllæta ſeka Mañs/ hver fyrer ſitt heilaga Bl- eod og Foornfæringu ſijns ſaklau

ſa bleſſ

sa blessada Lijkama/ hefur eilijfre Kreitnre og obrygdanlegre Satt ea komed / midle Guds og þijn/ sem eirn med ødrum/varst j þædstu Osatt & mestu Onad vegna Syn daña / vid Gud komeñ/ svo þu med øllum þeim sem a hañ trwa/ þær/ & alla reidu þeinged hefur/ allra þiña Synda Fyrergefning j hans Nafne. Hier af attu þig ad Gledia/eñ hañ ad heidra.

2. Þar næst minstu/ad DROtt eñ JEsus/Fæddest/þijndest/doo reis upp af Dauda / og stie upp til Himna j midre Verollldeñe/ til Merkis/ ad aller skule saknañ Kost a eiga/allra hans Velgiørn inga ad niioota/ sem þad vilia af Hiarta gyrnast.

3. J Mideo hia tveimur Spill virkium/doo hañ/so hñ oss Spill

virkiana (syndugra Meñ) sette j Mided hia þm Riettlætu a Nimnum / eþ vier med þeim ydrande Spillvirkia/snwum off til hans j sannre Jdran.
4. J Mided stood hañ/epter sijna Vpprisu/hia sijnum Postulum oskande þeim Fridar/þvi hañ vill midt j Mided vera/hvar sem hñs Fridar Evangelium verdur kiendt og medtekit / og hia øllum þeim sem Frideñ elska.
5. J Mided stood hañ / medann hañ synde Thomase Postula/sijn Sara Or/ Joh. 20. Þviad hñ vill midt j Mided vera/ j midiu Mañraunum/Sorgum og Freystingum/allra þeirra sem med sinne audmiukre Jdranarhende/ þreyfa a hans heiløgu Þijslar Sarum.
6. J Mided þeirra sio Liosastiakaña

ſkiakaña/ſynde hñ ſig S. Johañi
j hans Openberingum/ hvi hann
mun midt j mided ſtanda/ vera og
bwa/hia ollum Afvoldum j Him-
narijke/og vera þar ſo jafnt all-
ra Glede/ꝛc. Niartans Anadſemd.
7. Midplatzed Jardareñar mid-
le þeſſ ofheita og ofkallda / gaf
GUD Mönnunum til Jbwdar.
Midplatzed vors Lijkama vill hñ
aptur hafa/ſier til Jbwdar/ (þad
er Niartad) Mijn Sæl/ bwdu þ
ſem beſt til/handa þijnum Herra
med Daglegre Jdran/Tru og god
um Aſetninge j heilagre Polenn-
mæde / Vijſadu JESV alldrei
þadañ wt / med Jdranarleyſenu/
Prioſku og Hverwd/ſo hañ wtreke
þig ecke af þijnu Fodurlande/ ſo
ſem þa ohlijdugu Gydinga/ og hñ
ecke (hvar meſt uñ vardar) wthy-
ſe þier

se þier vr Nerberge Himneskrar Dyrdar.

8. Medalhoofed elska þu j öllu þvi þu giorer / þad er allra Mañkosta riettasta Plats. Vant og Os/þær alldrei gott Loß. Midt j Symdunum trepstu Gude/ Midt j Velgeingneñe/ vantreystu sialfum þier/og Ottast Gud/so munstu þad besta / Medalhoofed rata meiga.

JESVS,

Nu fiñ eg hier miñ Herra JESu þig/midt j þijnum Handaverkum j Sköpuneñe Soolen sialf vidurkende þig sinn Herra og Skapara/ j þiñe Pijnu/ þa hun miste sijna Byrtu/ þvi hun blygdadest og fyrervard sig ad vera Skiær / þa þu heñar Skapare pölnader. Stiarnan vidurkende þad

þad sama/ þa hun vijsade Vitring
unum til þijn/ Matth. 2. Þvi vil
eg + skal jafnan/ þa eg sie þau ski
ru Himentungl lioma/ vidurken
na ad Verked prijse sinn Meystara/
Lof og Dyrd sie þier/ fyrer so þarf
legt Meystaraverk/ + fagurt Smij
de. Minn Herra Jesu/ þu ert sialf
ur su eilijfa og allra fegursta Sool
Riettlætesins/ þu ert su huggunar
samlegasta Sool mijns Hiarta/
statt þu vid hia mier/ j Asokinni minna
Qvina/ Andlegra og Lijkamlegra/
nær eg med minne Hiartans Andvar
pan til þijn tala/ Svo sem þu
liest Soolena standa fyrer Josua/
og þu giorder þeim blinda Manne
hia Jericho/ vertu mier/ so sem þu
og ert / hid vissasta Sigurmerke j
øllum mijnum Freystingum/. Þu
gieckst so sem eitt Lijmir til Baka/
þa þu audmyktter þig allt til Kross
ens Dauda/ Lattu þad hugga mig
a minne

a minē Soottar Sæng / sie mier
þa hid vissasta Teikn og Merke
þar til / ad eg skule eilijflega Lijfa
þo Lijkamenn dauda. Soolenn
formyrkvadest yfer hier/mote þij-
nu Andlate. DRottenn min JE-
su/lystu mier þa sem skiærast hid
jnra j mijnu Hiarta / þa Soolen
formyrkvast / og Sjoonen daprast
mier hid ytra. Straffa mig ecke
med Blindleika Hiartans/nie For-
myrkvan þiña H. Orda/ þess bid
eg þig af allre Root. Miñ Herra
Jesu/þu ert su rietta pagurtskijn-
ande Jacobs Stiarna / liooman de
sem skiært Lioos til Uppbyrtingar
Heidnum Þioodum/og til Vegsem
dar Jsrael/Jacobs Affspreinge.
Þu ert mijn vissasta Leidarstiarna
hier j Heimsrijke/ bæde Mæderenar
og Dyrdarstear. Þu ert mijn ri-
etta Planetu Stiarna/sem stendur
hid

hid næsta Guds Födurs Hiarta/ O
Herra/ pad er su allra bes:a og fr.
öptugasta Planeta/ j þvi hinu heil.
fusomlegesta Teikne/under þessare
Stiórnuñe er eg fæddur/mijn hei.
laga Skijm ber þar lioost Vitne
um. Epter þessarar Stiórnuñ.
ar kröptugustu Verkan/ reikna eg
alla mijna Heill og Lucku/ bæde
þessa + aflars Heims/ Vnder hefie
vil eg þeigeñ stioornast medañ eg
lifi/sefande mig þatt vm̃ Gang
og Verkan Natturlegra Himen.
tungla/medañ þesse Stiarnan Her
rañ Jesus/ bodar mier Lucku og
Blessan/ þa kvijde eg lijted fyrer/
hvad adrar Stiórnur boda. Vnder
Stiooman + j Lioma þessarar
Stioornuñar vil eg þeigeñ og glad
ur deya/þvi. þess er eg þullvisß ad
hun leider mig hættulaust jñ j þa
himnesku Bethlehem/ og Brauds
hws eilijfrar Dyrdar/ Amen.

Fimtudags Jdkun

A Fimte Dagur Vikuñar/ er Fimtu dagureñ/ A hønum skapade Gud allra handa Fiska kyn/ j Sioonum og Vøtnum um / og Fuglana sem fliuga skylldu under Himnenum/ Þetta var nu þ fimta Dags Verked DRottens.

Hier a moot/ sia þu til Sala mijn/ ad þu ecke sierț Jd iulaus þ Skapara þijn um. Þar fyrer minstu fyrst/ ad huxa um Almætte DRottens/ hvor ed þeim lifande Skepnum hefur

Hefur j þvi kallda Vatne/ gef-
ed Lijf z alla Natturlega Nr-
æring/ þvi er DROttenn so j Vat
nenu/ sem a Þurrlendenu Da-
samlegur. Er þad ecke stoor
Forundran/ hvorsu þad þunna
Vatn/ gefur fleytt og loptad þe-
im stooru og hrædelegu Hvalþisk
um/ so þeir leika sier þar jnne/
lijka sem þeir ætlu j hægre Sæ
ng ad snwast? Æ/ Jeg Mann
eskian / er so til Eymda og Ar-
mædu fæddur og borenn j þessu
Eymdadal/ sm Fiskurenn er skap
adur til Sundsins/ Enn sa DR-
ottenn/ sem midt j Vøtnunu fle-
yter so stoorum sem smaun Skep
num/ hn mun mier j þessu Eym
da og Armædu Vatne vel fley-

ta/og mig par jŝie/ecke þr rerfar
aſt nie þorgœnga lœta/ Amen.

J ødrulage Athuga þu hier
Sæl mijn/ Fuglana Himenſins
þeim ſette DRotten / ad fliuga
um̃ Lopted yþer Jordun̄e / þad
er eitt Almættis Verk DROtt-
ens. Þad þiker þm̃ Rijku Tig
narmoñum prijdelegt / ad yfer-
breyda Stoola ſijna med þogn̄
Tiolldum/ſaumudū eda Mynd-
udum med Fugla ⁊ Dyra Mynd
um og Malverke/hvad þo ecke
er nema Daudur Skugge. Eñ
ſa Almœttuge DROtteñ prijd
er hier Tiald ſijns Hvorndags
Stools (þad er Lopted) med o-
teljanlega ſlags mørgum Fugl
um./ ſem marger eru aþbragds

Lijstelegr

Lysteleger ad fögrum Lit / og
syngia miög sætlega/ hvor kann
prilijkt ad giora? Pvi heiter hū
og er med riettu sa DRottenn
hvors Lijke ad eingeñ er. Fagur
lega er þetta Nvorndags Stool
tiallded DRottens tilbwed/ eñ
þegra mun þo vera hñs Tialld
kringum hans Naaðu Velldis
Tignarstool a Nimnum/ þar ec
ke lifande fagrer Fuglar/ helldr
þeir Nimnesku Cherubim z Se
raphim fliugande/ mot hvor od
rū h:oopāde sijngia/ eilijþt Sæct
us med eirnre sætre skiærthliom
ande Nimneskre Roddu/ og prif
delegustu Eingla Saunglyst.
Miked er halldt af Fortialld-
enu med Cherubims Myndum/

j Salomonis Mustere/ Eñ hv
ad er Handaverk Mañaña hia
Handaverkum DRottens / eda
þad Dauda / hia þvi lifanda/
eda þad forgeingelega Jardne-
ſka/ hia þvi eilijfa Himeſka/ ad
reikna?

Sia þu hier eñ framar/ mijn
Sal / Fuglarner eru ſkapader
lietfærer/ þeir fluga j þvi lyſ-
anda Lopte / Fiſkarner þar a
moote þungfærer/ þeir ſveima j
þvi diima Vatne/ þo nægeſt hv-
er med ſijna Tegund/ þar er ec-
kert Opundar nie Metnadar,
Strijd a mille þeſſara Skepna/
Meñerner meiga ſkamaſt ſijn/
ſem þvilijkum Skepnum/ giora
ſig ſialfer ſijdur/ med Ofund og
Metnade.

Metnade. Lærdu þar fyrer
minn Sæl ad nægiast med þitt
af Gude gefed / og afskamtad
Hlutskipte. Ef Gud ann þier
ad syngia kinn Gledesaung j Lop
te Verallðlegrar Vpphefdar/
z Byrlu goodrar Luckn og Vel
geingne / þa ovirdtu þann alldrei
sem j Tæravatnenu plÿtur/ og
dimu Eymda Floode sveimar.
Enn sie so Gude þocknest ad læ-
ta þig so bada og sveima j þinna
Tæra/Mootlætis og Normun-
ga Floode / þa treystu þÿnum
Gude/hann lætur Fiskana finna
sÿna Næring og Biorg/ Hæle
og Skiool j Vatnenu/ þvi mun
hann þig og ecke hælldur yferge-
fa/DROTTenn leggur Þunga

a oss/eñ hñ hialpar oss og eirn/ eñ/ og leider oss aptur nedan wr Diupe Jardareñar. Varastu þui ad Mogla/ eda þrætta moote þijnum Skapara/edur os unda þa sem þegre Lucku syne ast haþa. Osunden heþur sitt Vpphaþ z Nidurlag hia Dios lenum/og er lijk einum Hunde/ sem sialþur etur wr sier sitt eig ed Hiarta.

Fugleñ veit ad skamta siet mætulega hætt Flug / skamta þu og Hugrekingum þijnum/ Hooþ og Stilling/ og lattu þær ecke fliwga hærra j Ransake z Epterhnijsne Drottens Leyndar dooma/eñ Hooþ z Mæte Guds heilogu Orda lijdur og leþar.

Ella

Atla þu ecke helldur sialfum þier/ neitt framm yfer þijna Krapta / og stunda þu ecke epter þvi sem þier ofhꜳtt er/ og yfer þitt Megn geingur.

Fuglen hefur Snøruna/ En Fiskuren Aungulenn ad varast. Eingen er Skepnan olhult umm sig fyrer Daudanu/ z ecke Mann eskian/ þvi hun jnnleidde Daudann med Syndenne j Heimenn / so er z Snara Lastanna og Krook, ur Freystinganna/ eins þa ædre sem þa lægre/ reidubwenn ad fann ga og veida/ so ongvum er O, hꜳtt j Heime þessum.

Fuglenn er hin varasta Skepna umm sig / Fiskurenn þar a moote/ opt Ogiætenn/ og lætur veida sig

þrætt a sama Krook/sem hann fyrre sœrde. Vertu Var um̃ þig Christen̄ Madur / hafðu j þessu epne Fugla/en̄ ecke Fiska Nattfuru/ hafe Krookur Synd-ãna sært þig eitt sinn/ þa lattu han̄ ecke deyda þig ødru sinne/ Ligg þu alldrei leinge j sömu Synd / Eitt sin̄ ad Syndga/ er noog/ ødru sinne oþmyked / þrid ia sin̄e leider Straffed epter sig.

Fuglen̄ verdur veiddur/þo hn̄ sie var um̃ sig. Opt verdur Fi skuren̄ frij/ þo hann sie þrævijs. Stioornan Guds er Vndarleg þyrer vorum Sioonum / under hans Raad og Verndan er allt komed. Treyste ecke sa hyggne a Klookskap sin̄ / þorefleſt ecke helldur

helldur sa þæþroode j sijnum Vankuñendū/ Gud kañ ad giera Klookendeñ ad Heimsku / og einfalldt Fæfrœde ad Hyggendum. Sa hefur allt sem Gude treyster/þess skylldu aller giæta.

Pad þimta Bodord DRottens syneft mier hier meiga ad hneygiast / þviad svo sem Gud hefur sett þeim syndande Fiskū Vatned/ svo sem eitt Hlijfdarmwr/ ꝫ þeim fliugande Fuglū/ Lopted/svo sem eitt Kastala og Slot/til Frelsis sijnu Lijfe/ svo þeim Skepnū er ecke audsokt ad naa / nema hvad DROTTeñ sialfur þær Mañenum so sem j Hendur skamtar/ So hefur og DROTTeñ vor/sett þad þimt

 ta Bod-

ta Bodord Mañsins Lijþe/ svo
sem eina Vernd z Allijþdarmur
þvi til Frelsis og Forsvars/ne-
ma hvad Gud sialþur/ þa sem
jlla giora/so sem skamtar under
Sverd Yþervalldsins/hvar fyr-
er þeir eru þrij þnrer þessu Bod
ords Broke/sem DROTTens
Vandlatingar Sverd bera ri-
ettelega/ til Straffs fyrer Ohlijd
ugu og þverbrotnu / eñ goodum
til Forsvars.

Napneð.

Yter þvi sem þesse Dagur
stendr j Vikudaga Tolune/
þa kollum vier hañ Fimtu-
dag/ hvad og geþa maa gooda Epk
ertekt.

Fyrst

Fyrst vÿsar þad þier / mÿn Sæl / uppá þa Fimm Parta Catechismi / edur þina Cristelegra Frædа. Sa fyrste / eru þau heilög tÿu Bodord / þad er Drottens Reikníngs Book / þar sem stan̄da uppreiknud vor Tÿu þusund Pund / sem vier Men̄erner / hvör einn fyrer sig / eigum Gude j Skulld ad gialda / hvör ad vier getū̄ þo ecke ad eitt ÿþur wikvittad af vorum eigen̄ Kröpsum til / J þessare Reiknings Book DROttens / lestu sem tÿdast / svo þu lærer ad þeckia þar af þÿna Skulld / og þier kome ecke ovart Skulldaheimturnar / þa þier er sem bragast ad gegna / og sem hættelegast ad verda krafeń og klagadur. Lærdu þess vegna af þeim tÿu Bodordum / ad þeckia Synder þÿnar / og verk

bliugur byrer þÿnum Gude / og hallt þig epter þeim / þad þrekast þu megnar/ j Otta Guds og Kiærleika til Naungans,/ þviad þad eru alleinasta þau goodu Verken sem þar inne eru boden / og þad eru þau riettu illu Verken / sem þar ine verda bønnud.

Aunar Hofudgreinen er Trwarjatningen / þad er Kvittantin Boken vor / geþen off af Gude/ þar heþur þu uppteiknada þulla Borgun/sem þu att og mætt greida þÿnum Gude / þyrer þa tÿu-Þusund Punda Skulld/ ē þu ert j þallen / a moote DROTTens tÿu Bodordum/ þviad j aūare Greinene Trwarjatningarenar/þiñur þu tÿu Herrans JEsu Velgiorninga / hvorier riettelega af þier j Trwiñe medtekner/ eru þÿn þullkom

þullkomleg og ꝺnægianleg Borgun og Betalingur/þyrer allar þyn ar Synder/og Bodorda Brot/þar med lætur Gud sier lynda / þvi lættu þier og þar med nægia/ og hyrdtu ecke þynum eigen Verkum sem ell eru j sialþu sier Ogilld/ þar vid ad blanda nie bæta/ svo þu spiller ecke um̄ þyrer sialþum þier/nie Ovirding giorer Herrans Christi Forþienan / svo sem hun þyrþte þinar Stodar ꝛ Styrks vid/hvad ad er/ ein ꝩ sig / su hin stærsta Synd.

Sa þyrste Velgiorningur er. Getenn aþ Heilogum Anda.
2. Fæddur aþ Mariu Meyu.
3. Pijndur. 4. Krossfestur.
5. Deyddur. 6. Graþenn.
7. Nidurstijgeñ til Helvijtis.

8. Upp

8. Vppriſen. 9. Vppſtygenn til Himna. 10. Sitiande til Guds Fodurs hægre Handar.

Þeſſa þÿna Kvittantiu Book ÿbka þu æfÿd/ og ſet þeſſa JEſu Chriſti Velgiorninga/ a moote all re Logmalſins Aklogun/ & Skull da Kreþu / og ſkielþingu þinar Samvitſku. So verdur þu frÿ og kvittur/ þvi ſæler eru þeir/ hvo ri ſum DRDTten tilreiknar ecke Syndernar/ Pſalm. 32. Lærdu þeſſa Hoþudgrein hallda þier vid einhallda Jatning/ og Vidurkeñingu þriggia Perſonaña/ j einum Guddoome/ og lær þu ad þeckia þyggia og þacka Velgiorninga Fodurſins j Skepuñeñe/ Sonarens j Endurlauſneñe/ og Heilags Anda j Helguñeñe.

Þridia Hoþudgreinen er/ FAD er Vor/

er Vor/hun maa kallast vor Reikn
ings Book/ þar jnn heþur Herran
vor JEsus sialþur/ svo sem j eitt
Registur uppteiknad allar vorar
Naudsyniar/og allt Hvad oss vant
ar og vanhagar/ bæde þyrer Lijþ &
Saal/ og vnsad oss med þær upp
til Himnaña/ til þess allra rykasta
DRDTTens/og allra Mykstu
samasta Guds/og vors allra orlaat
asta og Glaþmilldasta Fødurs/ sa
ed noog heþur til ad veita/alldrei
þreytest/ nie þyker myked þyrer ad
geþa/ og heþur sett sitt eiged A-
MEN/ so sem sitt Naþn og Vn
derskriþt/ under þessa vora Bæn/
og Supplicatiu til Guds / hans
og vors elskulegasta Føðurs/ svo
vier skylldum ecke þurþa ad eþast
um þad/ad oss skule allt þad veit
ast / sem vier þar jñe umbidium/

þvilad

hvad AMEN hþdest/sannarlega
Og JEsus er sialfur Sanleik-
uren/þessa hþna Þarþar og Na-
udsynia Bæn / lestu sem tydast/
med Jdrande audmiukn og Trw-
udu Tiarta/fyrer Eyrum DRD-
TEENS.
Fiorda Hofudgreinen er Sacra
mentū heilagrar Skírn^r/ h er eitt
Jnsigle/ uppa Nadar Kvittantiu
Bookena/ þa sem DROttenn geh-
ur oss j Trwarjatninguñe/og upp
a þad AMEN/ sem stendur vid
FAder Vor/ad vier skulum sann
arlega verda Bænheyrder/og þar
med er Skírnen vor/oss Sættmæ
le eitnrar goodrar Samvitsku vid
Gud/ j Truñe a JEsum Christum
og ein Laug / sem oss hreinsar af
Syndunum / og þæder edur getur
oss (aidur j Syndunum pædda og
getna)

getna) aptur ad nyu þyrer tæsamslega Verkan Guds heilaga Anda
j Kraptenum Bloodsins Jesu/og hans obrygdanlegra Fyrerheita/
til eilijfs Lijfs Riettlætis z Nelgunar. Myn Sal/gleymdu alld
tei þessu Drottenlegu Jnsigle/eg Þyun Sattmaals Bande vid þiñ
Gud / og kappkosta ad hallda Tr uñe og goodre Samvitsku / allt
til Æfeloka.

Fimta Nezudgreinen/ er þad hæverduga Sacramentum Lijkamans og Bloodsins JEsu Christi/
þad er añad Jnsigled Drottens / uppa oll Nædar Fyrerheit Guds/
sem standa j hans heilaga Orde/ um Fyrergefning allra þiña Synda/ þyrer Pijnu og Dauda JEsu
Christi/og Endurnyun þess Sattmala Nædareñar / sem giørdest
mille

mille Guds og þijn j Skirnenne. Þad er z Mimis Pantar JESu Christi/hia þier epterlaten/ svo þu gleymer alldrei ad vera hønum packlaatur/fyrer sijna heiløgu Pijnu og Dauda / og med þvi þier gefist þar j Braude og Wijne/hans sannarlegur Lykame og Blood/ þa styrker þu þar med þijna veika Tru um Syndanna Fyrergefning hveria hann þier ætvegade / med sinne blessadre Pijnu og Dauda.

J þessarar Fædunar Styrkleika geingur þu/ongvu sijdur enn Elias Spamadur j gegnum Eydemørk allra Eymda og Freystinga/ yfer Jordanar Flood Daudans/allt til Guds Fialls/þad er Himnarijkis Glede z Unadsemdar/Nestu þig sem tijdast a þessare Himneskre Fædu/ og gled þu þig yfer so steikur

Jnsigle

Innsigle þinnar Sæluhialpar / og undu þier vid þenann Minnispant inn Jesu Christi þyns Lausnara.

J ødru lage minstu / ad þinn voru þau starstu Þyslar Særeny JEsu Christi/Tvo a hỹns Hond um/tvo a hans Footum/ og eitt a hỹns Sydu/geymdu þeirra sætu Minning i þynu Hiarta/med þeim sigrar þu Dioffulenn / engvu sijdur enn David vann Goliath/med einu af þeim fimm Steinum/ sem hann took vr Lækiarfarvegnum/ 2. Sam. 17.

J þridia mata giær ad/ ad þinn eru þyn Skilningarvit/Sioonen/Heyrnen/Smeckurenn/Lyckt anen/og Tilfinningen/ Spana þu þesse fimm hagu Akneyteñ þyn/ under Of DRDTTens Bodorda og læt þau ganga under þvi sæta JEsu

JEsu Christi Ofe/og a riettum Akurveige þijns Christendooms/ svo þau drage þig ecke under Ofe Dioþulsins / og Hollðsins sætra Gyrnda / a Aþvega Glotunar og Fordæmingar Styggeñ.

J þioorda Maata minstu / ad þim voru Heimungastader Herrans JEsu j hañs Pijnu.
1. Grasgardureñ/hvar hañ sveitt est Bloodenu þyrer þig/og þreytte þiña vegna vid Daudañ. 2. Caiphas Holl/þar hañ var med Lygum Aklagadur / og þyrst Dauda Madur ursfurdadur. 3. Doom Hused Pilati/hvar hañ var Hyrd stryktur/ Þyrne kryndur og til Dauda dæmdur. 4. Fialled Golgatha / hvar hañ var Krossfestur/ Nøddur/gegnum stungeñ/og deydur. 5. Josephs Alldengardur/ þar hañ

þar hn̄ var greptradz/ ꝛ aþ Ster
ydsmoñunum vaktadur/ jn̄ til prid
ia Dags / þa reis han̄ uppp med
dyrdlegum Sigre.

Fim̄ meiga hier a mooks vid
teiknast/ þau Almeñeleguſtu Platz
Mannſins. 1. Ervidis Platz
Mañſins/ þar han̄ viñur og vackt-
ar ſitt Embætte. 2. Er Keñing
ar Platzed/ þar Mañ heyrer/ les
og jdkar Guds Ord/ ꝛ bidur Gud.
3. Er Doomara Platzed/ þar Ri
ettvyſlega a ad dæmaſt/ og Sañ-
leikuren̄ Naunganū til Stodar/
auglyſaſt og ſtyrkiaſt. 4. Er
Sorgar/Sootkar og Nrygdar Pl
atzed/þar Madur þarþ ad hugg-
aſt/einkum þa Dauden̄ nalgaſt.
5. Er Greptrunar Platzed/ þar
Lijkamenn verdur nidurſadur j
Vanſemd/hvar han̄ ſkal og ſijdar
uppryſa

uppryssa j Vegsemd/ 1. Cor. 15.
Nafe hañ j Krwne vidskiled. J
ollum þessum Stødum haf þier j
Miñe JEsu Christi Pijnu/ þvi
þyrer hana blessast þier Verked/þyr
er hana bodast þier Naaden Guds
og Fyrergefning Syndañа. Forð
grijp þig ecke med Pilato/ j rang
um Vискurde/ þvi Pijnan JEsu
hialpar þier fra eilijfum Afellis
Doome / Örvænti þier ecke j
Sorg/ Soott nie Normung. Lat
JESu Pijnu vera þijna Huggun
og hugga þar eitnenn adra med/
hellst a moote Daudans Otta/
Ber þu med þier JEsu Pijnu/
Dauda & Vpprisu Miñing til
Grafar þeirra Framlidnu/ Ja/
Ber þu JESu Pijslarminning
med þier/ alla þijna Lijfsdaga/ jñ
til þijns Dauda og Grafareñar/
og scigdu

og seigdu æt ijd mz Bonaventura vertu DRotten JESu mier æ tijd fyrer Sioonum med þijnum heiløgum Blodundum/svo hvørt sem eg siij mier/og hvad hellst eg med mijnum Augum lijt / mætte mier synast rioodad j þijnu Bloode

JESUS.

Enn sie eg hier þitt Dasam lega Almætte og Mattuga Dasemd/mñ Herra JEsu/ þvi þu ert þad eilijfa Födursins Ord / fyrer hvört svo Fiskar sem Fuglar/og allt añad/eru skapader þvi lietu og Fiskarner epter þijnu Orde/ draga sig j Nete þiña Lære sveina/ og Fiskureñ bærde eirnenn Petre Skattpeningeñ j sijnu Muñe þar med synande / hvijlijka Magt Skapareñ hefde yfer siñe Skepnu.

Herra JEsu / þa þeir fliugande Fuglar syngia / og þeir syndande Fiskar leika sier j Vötnunum/ hvör su ægiætlega prijsar þa Verked sin̄ Meystara? Lofad og prijsad sie þitt Almætte ad Eilijfu. Min̄ Herra JEsu/Giördu Hiarta mitt fliugande fra Jardneskum Hiegoma upp til þijn j Himenen̄/ Gief mier j min̄ Mun̄ og Hiarta/fagra Löf saungva/ til Dyrdar þijnu heilaga Nafne/hier stundlega / og annars Heims eilijflega. Lættu mig ecke verda andstiggelegan̄ Hræfugl fyrer þijnu Auglite/og ei helldur hafa Ræns Fugla Art/nie Hrafna Nætturu / vid min̄ Nærunga. Lættu ecke af mijnum Huga nie Munne koma Hrafna hliood/a moote godum Idrunar Amin̄ingum/þvi þeirra Hliood er Cras / þad er/a Morgun/so eg ecke skioote min̄e Idran og Leidriettingu a Frest. Vard-

veittu

veittu mig minn Endurlausnare/ fra Snörn Olukkunar og Krookū Freystinganna/og Nete Diöfulsins/ einkum a minne Daudastundu. Lat tu Saalu mijna hafa sitt Athvarf og Skiool/ under þijnum Myskun ar wtbreiddum Bloomsturkvistum so hvörke Hretvidre Hörmunganna nie Kaans Klær Diöfulsins giöre henne Skada. Minn DROTTenn Jesu/ þu lietst Fiskana blessast og frioþgast j Vötnunum/Lattu mig og so blessast og friofgast/j Hugg un og Krapte minnar heilögu Skijr nar / Lattu mig hugsvalest a Bl. oode og Vatne wtrunnu / aþ þijnu signudu Hiarta. Lattu nu standa DROTTenn minn/ vid þann Saatt maala/sem þu giörder vid mig j minne H. Skijrn (sagde Keisare Fridricus Barbarossa/þa hann enda de sitt Lijf af Ofurkiælu Vatnsins j hvöriu hann badade.)Minn Herra

JESu / fleyte mier Almættugur myskunsamur Kraptur þinn j Gegnum allt mitt Eymda og Mootlætinga Vatn til Himnarijkis Sælu Hafnar. Drag þu mig j Nete þinna Blessadra Fyrerheita / ad Lande þinar Nadar / Drag þu mig upp wr Daudans Pytt og Diwpe/ad Lande þinar Dyrdar. Læt tu mig ecke med Oættis Fiskum/ þad er Idrunarlausum Syndurum wtkastast/ Lattu mig helldur med þeim goodu Fiskum/ þad er þeim Utvoldu Guds Bornum/ jnnsafnest j Keren/ Ja / j Kiör og Koste eilijfrar Sæluhialpar/Amen.

Føstudags Jdkun.

A Siötte Dagur Vikunnar/ er Føstudagurenn/ A hönnu skapade

skapade Drottenn allra Handa
Kvikpienad / Dyr og Skrid
kvikende Jardarennar / og siid
ast allra Mannenn af Jardar
Leyr/og blies einum lifande
Anda j hans Asioenu / so hann
vard ein lifande Sial/og umm
Skopun Mannsins Radslag
ade Gud vid sialfann sig / og
Myndade so Mannenn epter
sinne Mynd. Þar epter skap
ade hann Konuna af hans Rifie
medann Madurenn Svaf / og
gaf hana Mannenum til Med
hialpar/ z sette þau so Herra
yfer øll siin Handaverk / und

er Himnenum/ og lagde eina kroptuga Blessan yfer þau bæde.

M Jin Sæl/ svo sem þetta Verked er þad seinasta j Skopunarverkenu DR-OTTens/ Svo er þad og hid Eptertakanlegasta og Athuga verdasta. Aurijke Holldsins j Lijkamlegu Starfe/ hindrar ock ur myked i þessare þvilijkra Dr ottens Verka Jhugan/ þo vilim vid gefa ockur eina litla Tom stund epter ad taka/ þvi ȏ mest um vardr. Annen skyllde ecke he lldur Jdiulaus vera/ enn Holldeð. J þessu Dagsverkenu DROtt ens er tvent þad sem vid hofum ad yfer

ad yþervega. Pad eina er Sk-
opun Dyranna/ Skridkvikend-
aña og Fenadarens. Pad añ-
ad er Skøpun Mañsins.

Hvad Skøpun allra þeirra
Mæallausu Skepna vidvijkur/
þa eru þær þæstar / sem oss eru
kuñugar/þo vær um̃ nockrar he-
yrt hofum/ eñ sumt z mdur/þa
mættu af þeim øllum / sem þu
Daglega sier og medhøndlar/
sia og merkia DROttens þijns.
Guds Dasamlegt Almætte/ sa
ed þvilijkar Skepnur alleinasta
fyrer Ord sijns Almættis skap-
ade/Lifande giørde og frioofga
de/ par med mættu a þeim merk
ia Dum̃rædelega Speke og Vijs
doom DROTTens / par hañ

hvorre eirne Skepnuñe / hefur vijsslega skyckad og skamtad/ sijna Art og Tegund. J þridia lage mættu z Daglega sia hns Fodurlega Myskunarrijka Goodgyrne j þvi/ hañ þeim øllum so rijkuglega Forsorgar / og læ:ur þær allar þiña sitt Foostur og Vpphellde/Skiool og Hæle/ hv ors vegna þier her fyrer allt þet ta/ad prijsa/heidra og loþa þañ Almattuga Vijsdooms fulla z goodgiarna Gud og Drott:enn.

J ødru lage sier þu svo sem nockurt Skyn z Lioma / Gud-doomlegrar Tignar og Dyrdar/ þvi so sem hañ prijdde siñ Vornndags Stool/ pad er Himenen/med þeim þøgru/ og fagurt

syngiande

syngiande Fuglum/ sier til Dyrd
ar/ so hefur hañ og prÿdt sijna
Footskør/ þad er Jordena/ med
þeim lystelega leikande Dyrum
og Fenade /sier til Virdingar.
Offast þu og heidra þrilÿkann
Tignarlegann Herra / a hvørs
Footskør þu mz þeim øllum sten
dur. Drottningen af Sudrenu
þurdade sig so uppa Skickun-
ena j Salomonis Hwse/ so sem
uppa hans sialfs Speke. Mu
gvu sÿdur meigum vier þorund-
ra oss uppa Dasamlega Drott-
ens Skickun j Heimenum/ Hvar
fyrer vær meigum Daglega se-
igia med David Psalm. 19.
Skickaner Drottens eru Riett-
ferdugar/og Gledia Hiartad.

2. Nier næst / hvad Mañsins Skopun Ahrærer/ þa er hun ms ollu þvi sem þar að hnÿgur/ so þurdanlega Dasamleg/ að eg helld oll Mannsins Æþe hrocke ecke til/allt þad wt ad grunda z þyllelega ad ransaka / sem þar um hugast / talast og ransakast mætte / myklu sÿdur eirn lijtell Punctur Tijmans / þo viliunn vid mijn Saal / hid sierlegasta j ockar eingolldu Smaþræde/ j Traꝰuste DROTTens/og med hñs Nadarhialp stuttlega athuga.

I þyrstu/er þad Athuga verdugt/ad þo DROTTeñ a Nijunum/ a þeim fyrre þim Skepunarverks Dogunu/giorde margar fagr z forþrydelegar Skep

nur/þa verdur ecke j Ritningunne
umgeted/ ad hann hafe þar umm
fyrerþrañt/neitt Radslag halld
ed/ei helldur verdur tilgreint/af
hvøriu sierdeilis Tileinkudu Ef
ne / j hvørre sierdeilis Lyking/
eda hvad margar þær hafe aþ
hvøriu Tage j Ondverdu vered
skapadar/þo lijklegast meige synn
ast / ad þetta Jardneska hafe
mestañ Part áþ Jørdunne/ og
hinum þremur Elementunum/
Vinde / Vatne og Ellde vered
skapad/med þvi allra Element,
aña Tegund/ finst j øllum lif,
ande Skepnū/so syneſt og lijk,
legt/ad DROTTeñ mune ha
fa allar lifande Skepnur j Þor
um skapad/eitt Kallkyns/ añad
Kvenkyns

Kveñkyns / ſierhvørt Par med ſiñe Tegund/ hvørium hañ gaf Almattugt Bleſſunar og Befalningar Ord / ad aukaſt og margfalldaſt ſkylldu. Eñ allt ſaman þetta verdur hid greinelegaſta upptaled/ j Mannſins Skøpun/og þar ad auke Herradæmeſins ſkyckun/yfer ølluñ Skepnum/og þeſſ vegna vilium vid þetta ſtuttlega/ hvad epter añad yferſkoda j ſtyttſta maata.

Fyrſt/ DROttens Raadſlagade um Mañſins Skøpun fyrer fram/vid ſitt Ord og Anda/ þad er/DROTTeñ vorn JEſum og heilagañ Anda. Þetta Raadſlag hiellt nu ſu bleſſada Guddoomſins Þreñing/ ecke þeſſ vegna/ad

na / ad nockurt Tvyglrade eda
Efaseme være j DRottens a,
settu Rade/ hvort ed eilijflega
stødugt stendur / og med øllu er
Oumbreytanlegt j sialfu sier/
helldur vill hañ syna oss hrad
myked honum være Nugad um̃
Maniesktiuna/ framar øllum ød,
rum Skepnũ/ þvi um̃ þad Rad
slaga Meñ hellst / sem þeim er
mest um̃hugad/ og þeir hellst vil
ia vanda. Þar ad auke sa DR
OTTeñ vel fyrer / ad þo aud,
vellt være Mannenu ad skapa/
munde þo myklu kosta hañ/ fra
siñe fagurt skynande Mynd fall
eñ/ aptur ad Endurleysa/ Ecke
þad ad DROTTeñ/ med hvik
ulum/ eda Kvijdasomum Nuga

sæ epter þeirre Mÿskun sem hūn
þ Neimsins Grundvallan Fyrer/
hugad hafde/ Mañeskiunne ad
veita/ j Sendingu síns Sonar
JESu Christi. Miin Saal/
forundra þig helldur Gudrææ/
lega ÿfer þessu DRottens Raad
slage/ eñ þad þu j Faavisku smaa
sniuglega þar epter hnÿser.
Gud Raadslagade um̄ þijna Sk
öpun/ þvi hønum var mÿked um̄
þig hugad. Læættu þier af ollu
Hiarta Um̄hugad vera/ ad þu
sköpud Skepna Guds / verdet
Skapara þijnū til Lofs og Ne/
tdurs/ og þordiarþa þig ecke af
sialfsdæædum/ nie þad dyrmæta
DROTTENs Verk a þier/
DROttenn sa hvad mÿklu kosta

mund

munde/ þig glataðañ að Endur leysa/ þvi það kostade hans El skulegasta Hiartas Sonar Lijf og Blood. Þañ mikla Kostnaðeñ virdtu / hygdu og þacka þu alla þijna Lijfdaga, og kosta ollu þijnu Hiarta/ og ollum þijn um Lijfskrøpium þar til/ að ve ra hlijdeñ þijnum DRottne/ þvi Þ er þijn Skyllda. Gud Rad slagade um̃ þijna Skopun vid sitt ORd/ það er vid siñ Son/ z heilagañ Anda. Radslaga þu skapadur / jafnañ vid Guds Ord/ j ollu þvi þu giörer/ og hl ijd Radum heilags Anda/ sem þier j Guds Orde og goodum Aminingum gefeñ verda/ z for smadu alldrei Guds Rad j str-

tijd vid sialfan þig/ so sem þeir
þverbrotnu Gydingar.
1. Efned / af hvoriu GUD
Mannenn skapade/ var Jardar
Leyr/ þad er Lijkamans Efne
og Materia/og sa lifande Ande
sem hn blies j Manfins Asioo-
nu/þad var Saalen/sem Lijkam
anum af Leyr skøptum/gaf Lijf
Hræring/Mal/Minne/Rænu z
allan Mannlegan Edlis hatt/
Dmsamlegt Almætte DROtt-
ens hefur þu hier ad prijsa.
Fyrst j þinne Skøpun/ þar han
af so audvirdelegu Efne/skap
ade so prijdelega Skepnu/og af
einum þrantstum forgeingelegu
Hlut/giørde þa Skepnu sem o-
forgeingeleg vera skyllde/ z sam

teingde so næfvæmlega/ tvo hi-
na Olÿkustu Nlute/ daudañ Leyr
og Odaudlegañ Anda.

2. Þar næst/ þa þu alÿtur þiñ
eigeñ Lÿkama/ þa minstu af hv
oriu Efne hañ er giordur / og
legg aþ aillañ Metnad/ þvi hvar
aþ skyllde Dupt/ Molld z Aska
stæra sig? Leyrkerinum er þvi
hættara vid Brotenu / sem þau
standa hærra/ Svo er Mañen-
um þvi hættara vid Slisum og
Olucku / sem hañ sialþur setur
sig/ z metur hærra/ þvi hvor sig
sialfañ uppheþur/ sa skal nidur
lægiast/ seiger Drottneñ/ Luc. 18.

Eirn Erchebyskup aþ lægu
Sleckte / liet jaþnan þyrer sier
wthroopa þesse Ord Minstu/

hvadañ

Minstu hvadan þu ert komen.
Þessþattar Ord ættu hvorium
Manne j Minne ad vera. Þa
þu athugar þijna Sálu/christ-
en Madur / þa skyllder þu med
hædsta Lijtelæte prijsa Gud sem
þig prijdde med so goodre Gáfu
og liet þig ecke verda eina Rænu
lausa Skepnu. Fardu vel og
vandlega med hana/ z kosta alls
kapps um/ad hun verde Oflecka
ud Skapara þijnum aptur skil-
ud/en þad kan ecke ad skie/nema
fyrer JESu Christi nadugā
Verdskulldan / hvoria þu med
eirnre stodugre Trw medtekur/
þvi hans Blood hreinsar oss af
allre Synd. Varastu og vil-
iande af Illvilia / Sálu þijna
med

med Slæpum ad saurga/ hverꝛ ia Gud þier/ af sijnum Good⸗ vilia gaf og lieníe/ og hañ vill hana Osaurgada aptur hafa.
3. Epter GUDs Mynd var Madureñ skapadur. Ecke er þ so skilíande/ad Lijkamans Lim, aña Mynd/ sie epter Mynd Gu ds eigenlegrar Veru/med Hønd um/ Footum/ og añara Lida og Lima Giørd z Adgreind/so sem Lijkneske / epter lifande Mañs Limum wtħøggvid/ þvi Gud er eirn Ande/Helldur a þetta hellst heima hia þeirre andlegu Mañ sins Tegund/og j stuttu Mæale þar uñ ad tala / þa er sialfur Skapareñ þad fullkomna Riett læted/sa algiørde Vijsdoomuriñ

þad eí⸗

þad eilijfa frijasta Frelsed og Frialsleikeñ. Epter þessare Guds Mynd var Madureñ skapadur/Riettlætur/Vijs/ med frialsum Frijvilia/Þetta voru Agixtar ypparlegar Gæfur/ ꝛ ein skiær skijnande Mynd j Mannenum/hvoria hañ miste alldeilis j Syndafallenu. Þessa Guds Mynd endurnyade JEsus j oss/þa hañ j fullkomeñe Mañs Mynd/ Ja / sannur Madur j Mynd syndugs Holldz/þo sialfur án Syndar/ leid þ oss Pijnu og Dauda. Þessa Guds Mynd j Mannenum bæde skapada og endurnyada/þecker eingeñ/nema Riettrwud/ og fyrer heilagann Anda endurfædd og endurnyud

Mañeskia

Mañeskia. DROtteñ hefur og j siñe Veru/ ORded og And ann. So hepur z Madureñ j siñe Veru Rænu z Skynseme/ aþ hvoriū Mꝏled framleidest/ þar med Minne og Hugarþar/ hvört ad er so sem eirn vakande liþande Ande j Mañenum/ hvad eg helld ad þessare Mynd eñe Guds j Mannenum leidast meige/og þetta hepur Madurin̄ haþt epter Syndaþalled/so sem Meniar nockrar Gudlegrar Myndar/þo þad þyrer Syndena sie miøg so veikt og aþmindad ord ed j margañ Mata. Nu mīn Sal/ Fyrst þu ber nu þessar Meniarnar GVDs Myndar j þier/og þu ert aþ JEsu Guds

Syne til þeirrar þyrstu GUds Myndar/ sem þu varst epter gi-
ørd/ aptur Endurleyst/ og dyru Verde keypt/ þa sia þu epter þr-
emsta Megne/ med Hialp DR-OTTEns þar til/ ad þu ecke niþder nie svÿvirder Mynd Dr-
ottens j þier/ nie a þier sialþum. Forsmaadu ecke helldur GUds Mynd a ødrum/ þo lÿtelmootleg er syneft þyrer þÿnum Augum/ Minstu ad aller eru epter eirnre Mynd skapader / og til eirnrar Myndar endurkeypter. Von er þo ad Mañsins Lÿkama Mynd verde j Fatæktene/ Volædenu/ Sorgeñe/ Soottenne/ Elleñe og Daudanum Oæliteg / Vesal-
leg / Aumleg / Audvirdeleg og

Sorg

Sorgleg/þar JEsu Christi bl
essada Mynd vard j Kvoleñe so
Omalitleg og hryggeleg/ ad þar
sast eckert gyrnelegt a honum/
Ja/þar var ecke ad sia nema Bl
ood/Hraka/Blama/Beniar z
Þrota/þar þyrer þorsmadu allð
rei þvilÿka hrygdarlega Mynd
a nockre Mañeskiu/Tak og sial
þur til Þacka þvilÿka Sorgar-
lega Mynd ad bera/ vilie DR-
otteñ þad so hafa / og gled þig
þar vid/ad þu sem ber hier Hr-
ygdarmyndena Herrans JEsu
um stundarsaker /j Þolenmæde/
munt JEsu Dyrdarmynd bera
ad eilÿfu j Glede og Æru/þa su
rietta Guds Mynd er algiord z
fullkomen j þier vorden.

4. Mañ

4. Mann og Kvinnu skapade Gud/ hun var giørd af hns Rif beine/ pa hann svaf/og leidde Gud sialfur hana til Mañsins og baud ad hun skyllde vera hns Medhialp. Hier er nu sa fyrste Upprune og Innsetning til Hioonabandsins/ þar fyrer er þ eiñ Stiett/ af sialfum Gude jñsett og af honum blessud/ þvi er hun bæde lofleg good og þarfleg/og skyllde epter DRottens Orda Befalningu/af ollum hedarleg halldin verda. Hvør sig vill þar jñgefa/vareft fyrer Fysnar saker Holldsins/fyrer Raad fram ad rasa/ þvi j annad sinn Raadslagade DRottiñ/pa hañ villde Hioonabanded jnnsetia.

Nu er Hioonastiettett Luckusom
ust/ sem j Nafne DROTtens
er byriut/ med Bæn og Gudhr-
ædslu/ þa sialfur DRottenn leid-
er Mañ og Kvinnu saman/ er
Von til Blessunar z Bootar a
ollu Mootlæte. Einsomul
Holldsins Fysn gefur alldrei goo
da Hioonavigglu. Eingenn D
virde siina Eckta Personu/ þvi
þad misþocknast Gude. Madur
eñ þecke siina Kviñu þyrer Med
hialp/ sier af Gude tilskyckada.
Kviñan maa og j þeim Ordum/
þeckia sitt Embætte/ og skunde
j Otta DROTTens/ svo vid
siñ Mañ ad Bwa og Breyta/
ad hun med Æru bera meige þ
Nafn/ ad heita hñs Medhialp

eñ eige hañs Forretnun/ Bæde skulu þau eitt Holld vera. Þess a Madureñ ad minnast/ so hñ sijna Eigenkvinnu / forsvare/ forsorge og virde/ sem sitt eiged Holld elske / hveirn Kiærleike er Hioonabandsins begrte sta Prijde. Hallde hvort Hioon aña vid þad sem Gud hefur stal fur boded / þa helldur hann og vel med siñe eigen Skyckun/ añars er ecke good Von/ef med Jll vilia er vyt af breytt. DROtteñ lagde sijna Blessun yper þau fyrstu Hioon/hvoria þau vegna Syndar og Ohlijdne af sier br utu. Þvi varest øll Christeñ Hioon/ illt og Ogudlegt Lijferne/ svo þau ecke Blessun DROTTens

DROTTens af sier briwte/ þvi an Guds Blessunar er alle onytt. Myklum z goodū Men ium siñar pyrstu Blessunar/ hef ur DRottēn jaþnan j Nioona, bandenu vidhallded. Stunde oll christen Nioon med Gudhr, ædslu þar epter/ad þvilykar go odar Meniar aukest/eñ Vanest ecke.

5. Herrastioornan gaf DR, Ottēn Mannenum/ yþer ollum Skepnum a Jørdune/ hana rein er þu Daglega / vertu þess alla Daga med skylldugu Þacklæte Miñugur. Nær þu sier þær Sk epnur sem þu Daglega med hø ndlar/ hvørsu þær eru þier und ergeþnar/ þa lat þier til Hugar koma.

1. DROttens Ord hefur myk
eñ Almattugañ og langvaran
de Krapt. Nu meir eñ þ 5627.
Arum/skiede þesse Skyckun/og
hun hellst enn nu vid/ þvi Ord
Drottens blyfur eilyflega / og
so sem hañ skipar/so stendur þ/
þvi er a Ord DRottens gott ad
treysta. Þad hefr allt Eids Kr
apt sem DROTTEñ talar/
sagde Plato. Epter DROtt
ens Befalningu fæda og Klæda
Skepnurnar Mañeñ/og þiona
hoñū j adskilianlegañ Mata.
Furdanlegt er þad/hvorsu þær
sterkustu Skepnr lata sig Tem
ia/ Beygia og Sveigia/ jafn
vel af þeim smau Vngmeñum/
sm̄ sia ma a Hestū/Oxnū Vlf

ølldum og Fÿlum. Leon og Bi
arndÿr eru grim̃/ þo læta þau
sig spekia og temia/ þessu orka⸗
de eitt Ord DROttens vid þær
sterku stooru z grim̃u Skepnur/
þad læta þær sro vid sig ræda/
Eñ Mañeskian alleinasta/ læt⸗
ur hvorke Guds Ord nie Anda
vid sig ræda/ þad næde Gud⸗
Sæla mÿn/ Varastu ad vera
skÿnlausum Skepnum̃ stÿdre/ þ
er þier ofmÿkel Mÿnkun/ þvi
lættu Guds Ord vid þig ræda/
og hallt hans Bodord med Da⸗
vid/ Gulle og Gersemum betra z
dÿrmætara.

3. Giæt og vel ad/ þott Drott
eñ haſe geſed þier Nerradæme
ÿſer Skepnunum / og lagt þær

under þitt Valld/þa vill þu̅ þo ecke þu fiert fra Omyskunsamur Tyranne/þvi bannade hann ad Mwlbinda erianda Naut / og fyrerbaud ecke Vxa nie Asna wr Pytte ad draga a Þvottdeige / Luc. 14. Ecke soomer vel ein um christnum Manẽ/med Hungre edur Kulda / edur Omyskunsamre Medþerd / ad kvelia viliande sier þarþsamlegar af Gude geþnar Skepnur/ Myskunseme DROTTens er yfer oll um hu̅s Skepnum/Psal. 145. Þvi lættu og þijna Myskunseme yfer þeim vera/sem hu̅ heþur þier til Gagns z Þienustoonar þeinged. Þeim verdur Myskunarlausum Doome hoofad/

sem

sem øngva Myskunsemd syner. DROTten̄ baud/ ad lyka skyll de eriande Vxe og Asne Nøyld eiga/ a Hoottdeigenum/ svo sem Madurenn. Nooþ / Maate og Medal/ skal/ og a / øllum Skep num ætlast. DROTTEnn blessade sialfur allar Skepnur Varastu þvi ad bolva þm Sk- epnum sem Gud hefur blessad Minstu helldur hvørsu opt þu ert þijnum Gude bægur/ skyllde han̄ þier þa Fyrermæla/ Nvar munde þad vilia vidlenda? Sk- epnan Skinlaus þioonar sinne Nattturu / þo hun sie stundum bæg/ en̄ þa þu ert DROTtne þijnum ohlijdugur / þa þioonar þu þin̄e Onatturu / Fardu þvi

vægdarsamlega og varlega j Mÿskun og Skynseme med þær Skepnur / sem Gud hefur } ier gefed/ og vert þÿnum og þeirra Skapara þacklætur.

Pad siøtta og tiunda Bodord/ virdest mier hier ad hnÿga Þvi þar hñ baud/ad eitn Mad ur og ein Kvinna / skylldu eitt Holld vera/ stadfester hañ med bædum þessum Bodordum/ svo bæde Mannsins og Kviñunnar Hugur og Lÿkame/ halldest jñ byrdis fra a midle Osaurgad.

Nafned.

HEsse Dagur nefnest vor a medal Fostudagur/ei Olÿk legt ad svo kallest/þess veg

na/ ad

na/ad christner Menn á þyrre Tyd-
eñe/helllst þenan Vikudag/hvadu
sin Lykama med Fostum/j Minne-
ing Herrans Christi Pynu/hvøre
ia hañ a þessum Vikudeige þyrer
oss leid. Nytsamlega Eptertekt
ma þetta geþa. Fyrst þá Miñer
þ þig myn Sæl/a adskilianlegar
Fostur/ sem Ritningen umgetur/
a nockrar vilium vid minnast.
1. Fyrst er ein Jardteikna Fasta
hun sjest a Moyse/Elia og Christo
hver þeirra fastade 40. Daga &
40. Nætur / hun syner þier Al-
mætte Drottens/ sem þram yþer
øll Natturleg Medøl verkar og
utrietter þad hann vill/og þegar
hañ vill. Gott er Almætte
DRottens ad treysta / eñ ahætta
hans ad oþorþu ad þreysta.

2. Er Nattúrleg Fasta/ þá Ma dur bindst Matar og Dryckiar ad sialps Vilia / og stendur i sialps Vallde/ þo a ecke nie ma Madurenn sig á sinne Heilsu þar viliande med skada. Þad Fimta Bodord DROttens stendur þar a moote.

3. Naudþasta / þa Madur pær ecke Medølenn ad næraſt a/ ſo ſem skiedur á Hallærís Tijmanum. Nun er ſtundum Synda Straff ſo ſem ſkiede j Jeruſalems Eydeleggíng/Stundum Reinſla Guds Barna/ ſuo ſem á Lazaro/ Luc. 16. Tak þenn med Þolenmæde og Jorán/ þockneſt Gude þig med þenne ad þyrka og reyna.

4. Er Hræſnara Faſta/ under Gudhrædſlu Skyne/ ſo ſ Phariſearans/ ſem ſier hrooſade j Mu-

ſterenu/hana varaſt þu/þvi hun er meir Synd eñ Goodverk.

5. Er Jdranar Faſta / ſvo ſem Ninivitaña/ hun er bæde good og Loфleg/ þa hun ſkiedur þyrer utan Nræſne og Afguðadyrkun/ og er ytra ſyneleg Jdrunar Merke/ og være oſkañde/hun Gudrækelegã Lydkud være/a øllum Almeñelegũ Banadøgum.

6. Er Chriſteleg Faſta/hvoria Meñ hallda j Bindinde ſiñar Fæðu/ þyrer Berging Chriſti Hollds og Bloods/og ma kallaſt ein good ytre Sidſeme/ hana halldu/ ſo þu geþer ecke ødrum Hneixle.

7. Er Sparſemdar Faſta / þa Madur med Hooſe og Sparſeme/ neyter Matar og Dryckiar / um hveð talar Herrañ Chriſtur ſvo/

Luc. 21. Siaed til/ad ydr Hiortu þyngest ecke af ofaate edr oforyckiu 8. Er Gudhrædslu Fasta / þa Madur bindst yfer øll Illverk/e lætur ecke epter Hollldenu/þess Gy ender ad ræka/ Rom. 13. Vm̄ hana verdur talad hia Esaiam Spamanē j 58. Cap.

J ødru lage minstu/ad a þessū Vikudeige/ leid DRDTTENN vor JEsus Pijnu og Dauda/þad þacka þu þijnum Gude af øllu Hiarta /og hugga þig vid hans Forþienustu og bid Drottenn um̄ Hialp heilags Anda/so þin̄ gamle Adam/þad er øll ill Gyrnd/og Tilhneiging Holldsins/mætte med Christo þijnū Lausnara/Daglega Krossfestast og deydast/ Þesse Pij nu Dagureñ Christi / var siøtte

Dagur

Dagur j Vikuñe. Sex Frelsis Stade gaf Gud Jsraels Soñū j Gydingalande/ þangad matte sa ad flÿa/ og þar skyllde þrÿ vera fyrer øllum Eptermalum/ sa odrum vard oviliande ad Bana/ þar skyllde hñ vera jñ til Dauda heff ædsta Keñemañs/ þa vard hñ all fradar þrÿ og friæls / og mætte Bwa hvar hñ villde. J Pÿnuñe Christi verdur þier mÿn Sal/ vÿ sad uppa þÿna sex Frelsis Stade a heilegum JEsu Lÿkama/ þad eru hans fim̄ stærstu Sar/ a hñs Hendum/ hañs Footum og Sÿdu. Siøtte er hñs Þyrne Coronu Sv ida Sar/ þangad flÿdu / þa þu hefur forsied þig j nockre Misgiørd/ þar halltu þig med Trwnne þar verdur þu frÿ fyrer øllum

Epterdæmum og Afloguni Løgmaal sins / Samvitskunar og Diessul sins / þar verdur þu ad eilijfu frij og fricals / þviad fyrer Dauda þess ædsta Kennemans / Herrans JESu Christi / er þier þad eilijfa Frelsed ætvegad.

JESVS.

DAsamlegur ertu mitt Herra JESu / fyrer Sioonu minu ar Sælar j þessu þijnu Sk opinuar Verke / sem ꝛ øllum ødrum. Þu skapader a Jørdunne Kvikfenad ett / mier sem ødrum til Gagns muna. Blessad og lofad sie þitt Forsorgunarsama Føđurs Hiarta / og eilijfar Þacker sieu þijne Aurlaat ismillou Høndum. Marger Gudebroꝺder Mett hafa verid þeirra Meiningar / ad Vxett og Asnett hafo synde a sier Lotningar Merke fyrer

fyrer þier/ þa þu nyfæddur/ varst Reyfum vafeñ / i Jötuna nidur lagdur/lætande þier so sem sÿnum Skapara. Madran kendi Krapt sÿns Skapara Befalningar / þa hun liet oskaddada vera S. Pals Hönd/þar þu hafder ædur so sagt J mÿnu Nafne muntu þier Hööggormana upptaka/ Marc. 16. Eins skomast og eñ allar Skepnur mier til Þarfenda/ epterþuñe Stÿckum/ Þu sem sialfur ert þad eilÿfa Almættis ORD Födursins / Þvi er mÿn Skyllda i Dag * alla Tijma/ þig ad prÿsa / og þier Lof og Þacker ad seigia / asamt þÿnum Himneska Födur/og heilögum Anda. Þu varst þad havÿsasta Rædaneyte Guds Födurs/og Guds H. Anda/ i Mañsins Sköpun/ þvi er eg epter þÿnu Rade skapadur/ so sem eg er fyrer þÿna Verdskulldan endurleystur. Þu ert sa Eing

ell þess

ell þess mykla Rꝏdsins. So ꝰ þu
ert sa ellste og ꝏdste Rꝏdgiafare/
so ertu og sa allra vijsaste/ porsial-
aste truaste og hollaste j öllu þijnu
Rꝏdum. Þar fyrer bid eg þig/
minn Herra JEsu/ vertu mier þyiste
og nꝏrste Rꝏdgiafare / j öllu þvi
eg þarf min ad Rꝏdslaga/ j minne
Embættis Vtriettingu. Leystu
öll mijn Vandrꝏde / med þijnum
allra vijsdoomsfullustu Rꝏdum/
Vardveittu mig fra öllum illum ꝛ
ohollum Rꝏdum/ Hollдsins/ Diöf
ulsins og falskra Manna. Gef þu
mier Nꝏd til / ad fylgia þijnum
allra truustum Rꝏdum/ ꝛ lat mig
ecke med Þvertwd og eigen Stijf-
sinne / forsmꝏ nein Gudhrꝏddra
Manna ꝛ þinna trworra Þioona god
Rꝏd/ so eg ecke rate j Skada fyr-
er mitt eiged Einrꝏde. Minn
DROTten/ þu skapader mig fyrst
epter Guds Mynd/ og keypter mig
apt=

aptur til Guds Myndar/med þinne Asióf og Pijnu/hun byriast ad eins i mier/ i þessu Lijfe/ lætu hana fullkomnast a mier i eilijfu Lijfe. Minn Lijkame er af Jördu/ verdur og aptur ad Jördu/ Almætte þitt mun hann og vr Jördunne apt ur Dyrdarlegann uppreysa. þvi tre- yste eg efalaust.

Aþ Adams Sijdu skapader þu Brwde hans/þa hann svaþ/enn þij- na eigen Brwde bygder þu hier af þinne Sijdu/ þa þu a Krossenum sofnadur/varst gegnum þijna Sij- du stungenn / þijn Christne er þijn Brwdur. Eva öd ladest sitt Nafn af Mannenum/ þad gaþ Adam henne þa hann vakn ade / og sagde hun skyllde kallast Karlinna. Þu gafst þinne Brwdo- ur veglegt Naþn/ aþ þijnu Naþne/ epter þad þu varst til Himna upp stijgenn/þvi þu heiter Christur/ enn

hun

hun Christine/ og vær aller Christ ner. Þu blessader Mañeñ/ + gaff hönum Herradæme / yfer þijnum Handaverkum / Lættu þa þijna Blessan yfer mier hvijlast / alla mijna Lijfsdaga/ og hialpa þu mier med Skynseme + goodre Skyckun ad höndla med þær Skepnur/ sem þijn Nad virdest ad leggia under mijnar Hendur. Herra JEsu/ þu ert sialfur sa riette Einvalldos Herr añ allra Skepna / Vertu alla Tijma miñ Herra / miñ DRotteñ og miñ Gud/ + lættu mig under þisse Myskunsamre Vernd og Herrastio man lifa/ hier stundlega blessadañ + añars Heims eilijflega Sælañ/ Am

Laugardags Jdkun.

ar siounde og sijdaste Dagur Vikuñar/ er Laugardagur

eñ/ A

eñ/ A hønum hoijldest Al
mœttugur Gud/ af øllum sii
num Verkum/ sem haũ hafde
giørt/ eige pad ad DRDTT
eñ være preytlur/ edur lwœñ
af siñe Jdju/ Nelldur hœtte
haũ vid/ ad giøra edur Skapa
Skepnurnar/ med pvi su fyr
sta Tegund allra Nluta var
par fullgiørd/ Eige helldur
hœtte haũ so vid siin Verk/ ad
haũ sie med øllu Jdiulaus/
helldur stioornar hñ og stiirer
øllum skøpudum Skepnum/
helldur peim vid Magt / og
forsorgar pær allar- Nœdar
samlega

ſamlega / Þar þyrer ſeiger Endurlauſnareñ vor. Miñ Fader verkar allt til þeſſa/ eg verka og eirneñ.

Hier heꝑur þu mijn Saal/ Fyrſt ſo epter ad taka/ ad þu halldet þijna tilbære lega og ſkyckunar gooda Kvijlld j þijnu Erꝑide/ Eige þad þu gi eꝑer þig j Holldlegt Jdiuleyſe/ Lete edur Omenſku / og afræker edur vanræker þijna Stieꝑt og Kallan/ edur ꝑorſoomer þijn bij ſolud Verk/ helldur ſkalltu ſvo hvijlaſt/ ad þu ætler þier tilbære legt Hoof / og ſkyckanlegann Mata/ j þiñe Jdiu/ Erꝑide z Vmhyggiu/ med þvi/ ad an Kv ijldar og

ßldar og Stillingar / kañ eckert
til Leingdar ad vidhalldast.

Par næst Hugleid/ ad DR•
otteñ hefur j þessare siñe Hvijld
sañlega sied yfer øll sijn Verk/
med eirne Guddomlegre Hinne•
skre Glede/ Lysting z Vnadsemd
þviad þad voru þau riettu goo•
du fullkomnu Verkeñ.

Skal myñ/ j allre þiñe Hvijld
z øllū þeim Tijmum / sem þier
ma añars a mille verda/ þa sky
llder þu/ þad frekast verda ma/
hafa þijna Skemtan z Vnad
semd j Vmþeinking z Yferskod
an DROttens Verka. Þeir
gømlu hafa kallad þa myklu
Bygging Himens og Jardar/
sem vier siaum/ eina Book med

tveimur Blødum/þad eina Bl-
aded er Nimeneñ. Letred þar a/
eru øll þau þøgru/liosmande og
lysande Nimentungl / og þeirra
allur Nerskare / þar af mætttu
lesa og læra DROttens Dyrd-
arvellde/ Almætte/Speke og ér
optuga Giæskusamlega Stiorn
an. Þad añad Bladed er Jør
den. Letred þar a/eru allra Na-
nda Eykur/ Bloomstur/ Grøs/
Alldine / Jurter / og allra
handa ymisleg Dyr/ Fenadur/
Skridkvikende/ Fuglar og otel-
ianlega mørg Votn/ og Fiska-
kin / hvar af þu mætt lesa og
læra ad þeckia DROttens yþer
pliootanlegañ Rijkdoom/millde
lega Forsorgun / og Fødurlega
Giæsku-

Giaſku. Alldrei ætti Auguñ
þad ſvo ad lijta/ ad Hiarta og
Muñur ſie ecke til reidu / Gud
ad elſka og heidra/ ſvo ſem eirn
Nædugañ Fødur/og hñ ad oft-
aſt og tilbidia/ſvo ſem Almætt-
ugañ Herra. Ad ſoddan Jhug
an DRottens Verka/ er længt-
um meire og þarþlegre Skemt-
un/ enn øllum ødrum Heidinna
Mañа Sagna Bookum / þo
þeim ſie ecke med øllu burtkaſt-
ande.

O hvad føgur og agiætlega
lyſteleg/ høfur þæ ſu Nijſkapa-
da Verølld vered j þañ Tijma/
med øllum ſijnum nyum og fer-
ſkum Blooma/lijka ſ ein Ung
og frijd Jungfrw / under ſijnu

begurska Brwd" Skarte. Hvad er hun nu hia þvi ad reikna/ne ma svo sem ein gømul wtlipud Sorgande Eckia/sem øllum sijnum fagra Jungfrwr Jferlit/ og lysteleguste Brwdarskarte/ hefur tijnt z tapad? Þvi velldur Mañaña Vondska og Rangløte/hvort ed øll Giæde og Goda forhindrar/so sem Jeremias Spamadur medkeñer.

Hvad mykell Mun: hygge þu vered hafe a Jørdunne / þa DROTTeñ leit yfer øll sijn Handaverk Osaurgud og Ospillt/og þa hañ leit aptur yfer Jordena/forspillta af Syndum Mañaña fyrer Noaflod? Þad ma rada af Ordum Ritningar

ennar/

eñar / þvi um̃ þad fyrra Allited DROTTENs talar hun so. Og sia þad var allt harla gott. Eñ um̃ þad seirna seiger hun/ Øll Jorden var fordiorfud/ etc. Eñ hvad myklũ Muin meir/ ad nu er Jorden fordiørfud orden/ vegna Mañaña yfer mata var eñar Vondsku / er einum Gude liooſaſt. Nun syner og j øllũ Løndum/ Stødum og Platzum þar sieu lioos Merke til/ ad Blinder mættu a þreyfa / ef ecke villdu þeir Siaendu sia/ og adgiæta.

Þessu framar gefur DROtt eñ oss sialfur/ med þessare sinne siøunda Dags Hvijld/ svo sem Form og Fyrermyndan/ til vorr

ar riettu Suñudags og Naatijda Hvijldar/ þvi þa eigum vier ad yfergefa þad Lijkamlega Ervided / og gefa oss Toomstund ad yferskoda og grunda Verkeñ DROTTEns. Vier eigum ad hvijla vorn Lijkama/og gefa Gude Toomstund/ad verka j oss þyrer sitt Ord z heilagañ Anda

A þeim þremur Stoor Naatijdum Arsins/ høfum vier þau hellstu og furdu Dasamlegustu Drottens Verk ad yferskoda.
A Joola Naatijdeñe/ eigum vier ad þeinkia um/og yþerskoda þañ mykla Leyndardoom / þar Gud fæddest j sønum Mañdoome af Oþleckadre Meyu/ þar jklæddest Gud Mans Mynd/so Mad

ureñ næde aptur Guds Mynd.

A Paaſka Hatyðeñe / eigum vier ad ranſaka JEſu Christi Vppriſu / þar ſiaum vier Dauðañ deyddañ / Dioꝼulen̄ Sigradañ / Helvijte niðurbroted / og oſſ fra eilijfum Dauda / med ollu frelſada / og viſſañ obrygdulañ Spadoom vorrar Vppriſu fra Daudum.

A Hvijtaſuñu Hatyðeñe høꝛum vier ad miñaſt a / Avøxtiñ Herrans JEſu Forþienuſtu og Medalgøngu / þvi þar ſiaum vier Himeneñ opnadañ / heilagañ Anda oſſ ſendañ / og þa heitu Hiartans Elſku þeſſ lifāda Guds / med hønum hingad til vor færda z flutta / og oſſ fyrer hn̄s

Huggun/Hialp og Krapt Inn/
siglada/

A ollū Sunudøgū/høfū vier ad Athuga/ vors Herra Jesu Christi Ord z Verk/ hvør oll ad eru furdanleg/ Dasamleg/ miuk z myskunarfull/ alskynnāde/ z liomande j Elsku/ Ast/ Rad z Saññleika / um þetta allt j sier hvørt siñ ad þeinkia Nytsam lega/ þarf Tijma og Stund.

Lattu miñ Saal þiñ Lijkama siga sex Dagana til siña þars enda/ so j Guds Otta/ enn gef þu Lijkame Saaluñe þañ sioun da Dageñ/ so hun þa hvijlest og Hugsvale sier/ j Yperskodun Or ottens Nadarverka.

O þu þorgeingelega Aræ/ þu
hefur

hefur einsamall Gagn af þiñe Idiu/ Hvad hefur Sælen þar af / nema optsinnis Skadann eirn? Lætttu þier nægiast med þyna sex Daga/ þar med hefur þu æred noog. Good og heilog Idia Sælareñar a þeim einum siounda Deige/ er so heilnæm z holl/ ad þu mætt þess med heñe ad eilyfu nioota/ j Hiñnarijkis Eendanlegre Glede/ Kænfu hvorke þig nie hana slyku Goda.

DROTTEñ blessade sialfur þennann Dag/og sette hann Mañenum og øllum þeim Skepnum sem under hans Hende þiona/til Hvyldar/so sem Logmaal DROttiens þar um geped vottar Deut. 5. Þockanleg

er Droftne vorum/ Nvijld og Ro
ſeme/ ei ad eins fyrer ſig ſialfañ
med þvi hañ er ſialfur/ ſu allra
beſta / og ſtillingarſamaſta Nv
ijld og Roſeme/ helldur og eirn,
eñ vill hañ ſia og vita/ vora Nv,
ijld og Rooſemd. Eitt Mañs
Hiarta/ ſ ſier er ꞇlls Medvitan,
de/ er Nvijldarlauſt og Droſamt
þvi kañ þad ecke Gude ad þock,
naſt. Mijn Saal/ hafer þu
vegna þiña Synda / ſo Nvijld,
arlauſt/ og Drooſamt Gied/ þa
leita þu þvi Nvijldar hia Herr
anum J Eſu/ fyrer ſanna Trw
a hans Nafn/ hañ er ſu riettu
Hiartans Nvijld og Stilling/
þvi ſvo ſeiger hann ſialfur/ hia
Matth. 11. Komed til mijn/ og
ſkulu

skulu þier Hvijld þinna Saalum
ydrum. Hiartad þullt af jllum
Gyrndum / z opmyrkellre Astunð
an Jardneskra Audæþa/Magt
ar og Metorda / heþur øngva
gooda Hvijld/so sem Amons og
Achabs Dæme syna/ og eirnen
Absalons. Amon lagdest siuk
ur aþ Gyrnd til Systur sinnar
Thamar/ Achab aþ Gyrnd til
Naboths Vijngards/ Absalon
svaf ecke vært/þa hann villde ver
da Kongur. Þad kann og ecke
Gude ad þocknast/ þvi Kappko
sta þad/þra þier ad leggia. Nu
til þinn Hug j Von og Epterbid
Himneskra Vellystinga/og vert
til Frids/ med þinn skamtadann
Verd. Eþ þier veiter þunge

ad vesla einu Punde/ þa munde
þier ecke liettara veita þiu.
Pad Hiarta sem byr yþer Hatre
Reide/ Prætum z Sundurþycke/
hefur ongva Hvyld/ añ og ecke
helldur ødrum Hogldar nie Roo
semdar so sem Cain/ þad þock-
nast og ecke helldur Gude/ Ford
astu þar fyrer Hatur/ Agg/ Re
ide/ Prætur / Sundurlynde og
Tvyſdrægne/ Gal. 5. Þvi þad
eru þau Bølvudu Hollds ins Ve
rk / sem banna og fyrermuna
Mannenum jnn ad ganga/ edur
ad erfa Guds Rijke. Astunda
helldur Eindrægne Kiærleikans
fyrer Band Fridarens ad hall-
da/ so Fridarens Gud hafe Lyst
ing hia þier ad blyfa og bwa/
þviad

Þviad sæler eru Fridsamer/ þeir munu kallast GUDS Børn/ Matth. 5.

So sem Gud DROTTEN hvijldest þan siounda Dag/ af sijnu Skøpunar Verke/ So hvijldest og Herran JEsus j Grøfenne/ a siounda Deige Vikunnar/ ad fullendudu Erfide Endurlausnarverksins. Flester Lærder Menn hallda þan Hvijldardag Herrans JEsu j Grøfenne/ hafe bored uppa þan sama Ar sins Dag/ ſ þan fyrsta Drottens Hvijldardag j Skøpunenne.

Ad sijdustu/ lijka so sem þad ad DROtten hvijldest þan siounda Dagenn/ og blessade hann. So hafa og þeir Gomlu dreig

ed sier þa Meining þar aþ / ad Heimur þesse skyllde standa sex þusund Ar / og a þvi siounda þusund Are/skyllde Ending og Vmbreyting allra Hluta verda/ fyrer Tilkomu JEsu Christi til Domsins. Þa er vÿs/þa verd ur vt j Hondena afhendt øllum Riettrwudum Guds Børnum/ su eilÿfa Hvijld og Blessun/ þa Jesus til þeirra seiger/ Kome þier blessader/ Matth. 25. Þeir gømlu hafa styrkt sÿna Meining med þessu. DROtten skyckade siøunda Dagen Hvijldardag/ Exo. 20. Siounda Ared skickade hann Hvÿldar Ar Jardareñar / Frelsis Ar þrælaña/Skulldakvittunar Ar Fatækra/

fækra/ Levit. 25. A siøunda Deige j siøūdu Ferdeñe kryngū Jericho Mwra/ hrundu Stadarens Mwrar nidur þyrer Josua og Jsrael. A siøtiu Ara Freste/ þrelsuduſt Jsraels Meñ wr þeirre Babiloniſku Herleidingu. A siøundu Stundu hvarf Kaldan þra Kongs Mañenum til Capernaum. Med þvi siøunda Ordenu soþnade JEsus a Kroſſenum. Nu a þeſſu Are 1660. Vantar epter Almeñelegum Reikninge/ uppa þau 6000. Areñ / 373. Ar. Tymans Punctar aller/ſtanda j DROTTens Vallde/ eñ ecke Mañlegre Vitund/ eñ þad ma aþ Orde DROTTens audvello

lega skilia/og pad Merke ſijna
allar Skepnur á ſier / ad ecke
mune laangt til Heimſins Enda.
Vaked og Bidied/ er vor beſta
Regla. DROTTen JEſus
gefe oſſ vel vidbwnum ad vera/
nær ſem Kalled kiemur/ ſvo vier
verdum þa Verduger fundner/
ad ſtanda frammi fyrer Manni,
ſins Syne/þa hn̄ byrteſt.

Marger hafa og halldeð/ad
á ſiounda hvoriū Alldurs Are
Mañſins / være vid ymiſlegum
Umbreytingum hættaſt/og eink
um þa nyuſiñum ſio reiknaſt/ þ
er pad ſextugaſta og þridia Alld
urs Ar Mañſins/a hvoriu þeir
hafa Vara teked / ad marger
Ypparleger Lærder Meñ/ hafe

burt sopnad / einkum Lutherus/ Philippus Melanthon/ Buch holtherus/ Erasmus ab Rotter dam/og sleyre/ Enn sa er sæll sem Daglega byst vid ad deya/ og lifer jafnan j Guds Otta/ Þvi vorer Timar standa j Hen‑de DROTTens.

Nu þo þesse siounda Dags Hvilden DROTTens/ eige med riettu heima j þri þridia Herrans Bodorde/ samt ma þad siounda og nyunda DROTTens Bodord hier ad hneygiast/ med þvi DRottenn vill epter Inne hallde þess nyunda Bodords/ad þinn Hugur hvilest fra allre O‑leyfelegre Gyrnd / til Nauungas Eigna edur Audæfa/so þu ecke

Onæder þiñ Hug/ med upphup
an Klookinda/ Yfervarps Riett
inda/ og Rangþærslu Laganna
ødrum til Fiefyrringar/ eñ þier
til Abata/ þvi er Achabs ſturl/
ad Hugarþar / vegna Naboths
Akurlendis / ollum þyrerboded.
Hañ vill og epter Hliodan þeſſ
ſiøunda Bodords/ ad þu hvyl/
et þijnar Hendur fra Gripe/
Okre/Rane/Stulde z allre Fyr
erminan a Naungans Gotze z
Gagne. Sijnu Rakt^r^ z Adgiæt
nis Augu/mm z a/ſierhvør yfer
ſitt lijta/z Adſtodar Augu til añ
arsEigna reña/þa Þorf kreþz/
Eñ Agyrnd^r^ z Øfund^r^ Augá
a wt ad ſlijtaſt / og burtkaſtaſt.
Vña ſkalltu þat fyret Naunga
þijnum

þÿnum Nvijldar/med sÿnũ skom tudum Verde / sem Gud hefur honum gefed/ og svo eiga aller vorer Vikudagar/ ad vera vorer t Naungans Nvijldar Dagar bæde in Activo og Passivo. Sialþer eigum viet ad hvijlast fra ollu Ranglæte / og eirnenn uña vorum Naunga Nvijldar/ þyrer voru Ranglæte.

Naþned

Desse Dagur verdur hiá oss kalladur Laugardagur / aþ Pvotte edur Nreinsuñ/ Nv ar þyrer hañ og verdur neþndur i Nÿa Testamentenu/ Pvottdagur/ ma skie aþ Pvotte edur Nreinsun Nanda/ og allra Verkþæra / sem

til Guds

til Guds Þiónustugiórdar hefd
voru/ hellst a Døgum Phariseana
Edur og af Vbotte/ edur Laugan
Keñemañana j Gamla Testamente
nu / sem ecke mattu Ohvegner
gänga ad Alltare DROTTens
á Nyglardagunum/ þad er ockur
miøg Saal til Eptertektar.
Adur fyrst j Gamla Testamen
tenu/ var þesse vor Laugardagur
boden Nyglardagur DROTT-
ens/ so han skyllde heilagur hallb
ast/ j Miñing DROTtens Hvyld
ar/ ad fullgiórdu Verke Skopun-
areñar/so sem adur er sagt.
Nu er han hia oss halldeñ Vitkur
Dagur/ og so sem sa siøtte j Vik-
uñe/ eñ j hans stad er vor Suñu-
dagur nu a þessu Nyja Testamente
sins Tymanum/ Heilagur halldeñ

svo sem sa siøunde reiknadur/ j Miñing JEsu Christi Vpprisu/ þvi þa geck hañ iñ j sijna eilijfa Guddomlega Dyrdarhvyld/ad yfer erstødnu Erfide Endurlausnar Verksins/sem þungt a hønum la j sijnum Mañdome/ og er Meining þeirra gømlu/ad Postular Drottens hafe epter hiñs sialfs Skyckun/ þessa Vmbreyting giort/ til eins Merkis/ad Gydinga Ceremoniur og Tijdagiørder þess Gamla Løgmalsins/ være aflagdar.

Nafned Miñer ockur/sierdeilis a þriggia Handa slags Hvott/ sem Ritningen hellst Epterkakanlega uṁgetur. Sa fyrste verdur nefndur hia Esaiam Spamanne/ med þessum Ordum/ Þvoed og hreinsed ydur/ Taked burt ydvart

Ogudlegt Athæfe / fra mijnum Augum/ seiger Drotten/ Esa. I. Þesse Þvotturen merker sana Jðran/edur grætande Taar eins Jðrande Syndugs Mans. Jeg væte um̃ allar Nætur/mitt Leguruum j mijnum Taarum/ seiger David/ Psalm. 6. Snwed ydur til Drottens/med Fostum/ med Græte og Harme/ seiger Spamadurenn Joel 2. Cap.

Vm̃ þañ añañ Þvotten talar Spamadureñ Zacharias/med þess um Ordum/ A þeim Døgum mun DRottẽ gefa Davids Hwse eirn fryi opeñ Bruñ/til Afþþreinsunar þeirra Synda. S. Johañes giörer hier eina Postillu yfer/ so seigiande/ Blooded JEsu Christi hreinsar oss af allre

Synd/ þar j Laugar sig ein Idran de Sæl med saññe Trw uñ Fyr ergefning Syndaña/ fyrer JEsu Blood.

Þess þridia Þvottarens/ gefur hinn heilage David med þessum Ordum. Jeg þvæ mijnar Hendur j Meinleysenu/ þad merker Lijfernesins Betrun. Pilati Handaþvottur kiemur þar ecke vid/ ei hell dur Handa/ Krwsa og Kiera Þvottur þeirra Hræsnisfullu Pharisæara. Hræsne og Jfferdrepskapur er lijka sem saurugt Vatn / þess meir sem Madur þvær sig þar j/ þess Obreinne verdur hañ. Mijn Sæl/ halltu nu þiñ Laugardag/ ei sijdur j Verke eñ Nafne. Hygg þu uñ/ hvad opt og myk elega þu hefur saurgast/ og Obrein orded

fyrer

þyrer Augum DRottens/aþ Syn-
ndsamlegum Hugrenningum/ Ordum
og Athøfnum/a nu umlidnu-
ser Vikunnar Døgum/ Hvo þu nu
þetta Synda Kraamed aþ þier/med
heitum Hiartans Jdrunar Taar-
um / og audmiukre Jatningar og
Bænar Andvarpan / hreinsa þig
med Jesu Christi Bloode stadfast-
lega aþ øllu Megne og Mætte
Hiarta þyns/ truande Fyrergeþ-
ningu Syndanna/þyrer hans blood-
uga Verdskulldan. Hvo þu þier
j Meinleysse Handa þinna / med
Hiartans alvarlegum Asetninge/
Lijþerned ad børbetra/svo muntu a
Morgun hvelgenn og hreinn/byrt-
ast j DRottens Nærsse/þyrer DR-
DTTens Auglite/þad er su hæd-
sta Gleds Samvitskunnar.

A Laugar

A Laugardogunū hreinsa Meñ og þvo Lykama siñ / og þad sem Meñ pryda sig med j Samkunds-uñe/so þeir verde ecke til Mijnk-unar nie Vidurstyggiu fyrer aun-ara Manna Augum. Hvad myklu framar skylldum vier fyrerfram/ þegar a Laugardogunum / þvo Samvitskur vorar/fyrer saña Jd-ran/riettañ Trw/ og godañ Asetning aff Daudlegum Verkum / til ad þiona Gude liþanda / so vier j Samkyndu Drottens verdum ecke Gude og hans Einglum ad Vidurstyggiu.

Þegar Josua ætlte ad leida Jsraels Lyd yfer um Jordan/þa liet hañ wthropa fyrer Folkenu/ þesse Ord / Helged ydur/ þvi a Morgun skulu þier siä Dasemds-

arverk DROttens. Þad skyllde
og ætte ad vera vor Laugardags
Aminning/ hviad j Kyrkiu Søfnu
denum sier þu Dasemd DRottens/ þa þu sier Søfnuden j goodum Lijdsins og Landsins Fride til
samans komeñ/under dasamlegre
Poleñmæde DRottens. Dasemd
Drottens sier þu/þa þu sier Keñemañeñ j Skriptarstoolnum/ bodande Syndaña Fyrergefning/med
Naudaña Uppaleggingu/ᵹ a Predikunarstoolnum/ kuñgierande openberlega ollum trwudum / Frid
vid Gud fyrer JEsum Christum
Prijsa maattu þa Gud med Forundran Hiarta þijns/sa ed hvilijka Magt hefur Meñunum gefed.
Dasemd DRottens sier þu j utdeilingu JESu Lijkama og Bloods/under

Dods / under Braude og Vijne/ j
þvi Haverduga Sacramente.
Nasemd DROttens sier þu/ þa
þu sier Reñemañen med upplyypt-
um Hondum / blessa þig j Nafne
DROttens / hvar uppa þu ætt
og med Guds Børnum/ad seigia
eitt hiartanlegt Trwar Amen.

Hier ad auke minstu / ad allar
vorar Æpestunder / wtleidast med
þessum sex Vikudøgum. Oll Æpi
eñ vor er ecke añad eñ Armæda og
Ervide / þo kiemur æþlaust og o-
brygdanlega/ sa støunde Hvijldar-
daguren epter/ þa legst Lykamenn
j Jord/og hvijlest af sijnu Erfvide
Breytku þessu ecke um mijn Sal
halltu ecke sex Daga Hvijld Æpe
piñar j Synd og Idrunarleyse/
edur syndsamlegu Holids Sælgi

æfe/ med þeim Rÿka Mãñe/þvi
þa er Erfvidis Von j eilÿfū Kv⸗
olum/ Luc. 16. Ervida þu heilld
ur uppa þad / ad þu þÿrer sanna
Jdran / verder laus vid Synder
þÿnar / þa kemst þu til eilÿfrar
Hvÿld'/epter Stundlegt Ervide.
Ervidis Mañeñ lañgar giarnast
epter Hvÿldardeigenum/ Lat þig
og lañga epter þiñe eilÿfre Sal
ar Hvÿld / og hugga þig j þinne
ser Daga Armædu/vid Von epte
erkomande Sælu / og lættu med
Hialp DRottens / hvørn einasta
Vkedag þiñ/vera/Jdrunar/Erw
ar og Leidriettingar Laugardag/
þvi þu veist eige nær til þÿn verd
ur sagt/so sem til Israels Mañá
a Eydemørkuñe. Þier hafed noog
leinge hier vered/ Taked ydur upp

og ferd

og þerdest. O Herra Jesu / Lat tu oss j þijnum Heilagleik helgada ba ad sia þijna Dasemd / j þvi Himneska Fodurlande / Amen.

JESUS.

MErkelega skijn þu mier fyr er Sioonum min̄ Herra Je su / j þessare siöunda Dags hvijlderie þijns Himneska Födurs / þar hvijldest Faderen̄ j sine Speke og forlystade sig med Guddoom-legre Glede / j sijnum Vijsdoome / þad varstu og ert min̄ Herra JE su / þu eilijfa Speken og Vijsdom uren̄ Födursins / þa hvijldest þu Speken Guds j Födursins Briosste forlystande bæde han̄ og þig / j hn̄s og þijnum Verkum. Þa hvijldest Heilagur Ande / j Födur og Syne forlystande sig j þier / þu Speken Guds / og þig aptur forlystande j

fier/med sijnum Lijfgunar Krapte
lifande og prioofſamar giörande
allar Skepnur.
Miñ Herra Jesu/vertu Hvijld
og Forlysting miñar Sälar / og
mijns Hiarta. Drag þu mitt Siñe
og Hiarta fra Holldlegum Vellyst
ingum. Lättu mig ecke leita Sä-
lu miñe Hvijldar hia neinum Jard
neskum Hlutum. Vertu Hvijld
miñe Samvitsku / þa hun vegna
Syndaña/ verdur Oroosöm. Ver-
tu Hvijld miñe Sälu/þa Dióþull
Daude + Synd vilia hana Onáda.
Vertu mijn Hiartans og Hugarhvo
ijld/þa eg fiñ ecke meir Huggun/
nie Hvijld hia Möñunum eda He
me þessum/ j mijnum Anaudum.
Gef þu Sälu miñe eilijfa Hvijld
a Himnū/ + uñ þu af Náд Þiñe/
Lijkama mijnum Hvijldar j Guds
Barna Reit a Jördu ñe. Hvijldu
jafnan j mier / svo eg meige ætijd
Hvijlast

Hvylast j þier. Þu befalader heilagan ad hallda þinn Hvyldar Dag Kiendu mier þa þijna Skyckun ad giöra. Gief þu mier Krapt og Styrk ad giöra þad þu befalar/ og beþala mier so ad giöra hvad þu villt. Vertu alla Tijma sialþur mijn rietta og sanna Hvyldar Dags Helgun/ og Helga mig j þijnum Samleika/ þitt Ord er Sannleikur. Þu heþur Hvyldardagenn sialfur blessad/ Vardveittu mig so eg ecke a Hvyldardeigenum bölve nie Bölvunar Verkenn vinne.

Stadfestu yfer mier þa Blessan hvöria þu lætur boda / a öllum Hvyldardögunum j þijnu Blessada Evangelio. Lattu mig vaka og sofa / liþa og deya / Vinna og Hvylast/under þeirre Blessun/med hvörre þu lætur hvöria Hvyldardags Þioonustugiörd endast. Lat-

tu mig med þinne Blessun Bless-
adañ/enda óll mijn Dagsins/ Vik-
uñar og Afeñar Verk. Lattu
mig og sialfañ þinne Blessan bless
adañ/ sia þig og heidra þig j ei-
lijfre Vegsemd / þu blessade JE-
sus/ Eilijfrar Dyrdar O
daudlegur Kongur /
Amen.

Appendix

APPENDIX

Þrefalldur

Trwar Fiesioodur þess
Þolennmooda JOBS/ Af
19. Cap. hans Bookar.

Utlagdur og Samann

skrifadur/ Af þeim Heidur
lega z Vellærda Keñemañe/

Sr. JONE Sal: JONS
syne/ Ad Hollte j Onundarfyr-
de Fordum Profaste j Vestara
Parte Jsafiardar Syslu.

Textenn.

IOB. XIX. v. 25. 26. 27.

Eg veit minn Endurlausnare Lifer/ Og hñ mun mig hier epter Uppvek ia aff Jordūne, Og eg mun siidar meir Umm gessast med þessu miinu Hørunde/ og eg mun sia Gud i miinu Hollde. Þann hiñ sama mun eg sia syrer mig / og miin Augu munu lijta hann/ og ecke eirn annarlegur.

HEſse Grein hvør ad er ſvo ſem Kiarne og Skleypprande Stiarna j Jobs Book/ hun er kroͤpfug Huggun/ þyrer allar Sorgande Samvitſkur/ þvi ſa Sæt plægade Job Huggade ſig hier vid j ſijnum ſtoorum Raunum.

Þeir Gømlu ſkriþa ad Moſes hafe þunded þeſſa Book hia ſijnum Mægie Jethro j Madian/ og hafe teked hana med ſier j Egyptaland / ad hugga þar med / þa Aumu og Hardþioͤkudu Iſraelita. Þeſſa Meining lætum vier vera j ſijnu gyllde/ vier høþum eckert tilefne ad Mootmæla hana/ edur eida henne/ Helldur ſkulum vier af þeſſ

are Jobs Historiu faka til vor
þeññ edla Huggunar Kiarna/
sem j vorum uppleſnum Texta
og framſettre Grein er Innepal-
eñ / hvor ecke er alleinaſta pad
koſtulegaſta Lijfgunar Hnoſſ/ j
Jobs Book/ Helldur og eirneñ
j ollu Gamla Teſtamentenu/
þvi þeſſe Grein/ hun lioomar af
Lijfe og Huggun/ ſo ſem ſu ſki-
ææra Sool a þm fagra Himne.
Hier verdur vor Endurlauſnare
merkelega fyrer oſſ uppmerktur
og Vimmaladur / oſs til Hugg-
unar Glede og Yndis / j Lijfe
og Dauda/ Og þar fyrer vil eg
jñebinda Merg z Meining þeſſ
arar Gullegu Greinar j þremur
Lærdoomum ſem nu epterfilgia.

Fyrst/ hvor ad sie og vera ti, ge vor hædsta Huggun/ j Heim enum. Þar næst / hvor ad sie og vera eige vor mæiætasta Von / j Grøfeñe. Og ad sijdustu / hvor ad verda mune vor ædsta Dyrd og Vegsemd a Himnum.

SA hæplægade Kroßberare Job/ hñ veik af sier j þeim 14. Capitulanum/ tveimur Hármaklogunar Ordum / þar hañ sagde so/ Madureñ af Kv, iñuñe Fæddur/ byrjst/ Liþer hañ stutta Stund/ Þar næst et hañ þullur Armædu. Ad honum hafe ratast þetta satt ad tala/ þad keñer Dagleg Reinsla. Mun sa nockur vor a medal/ sem ecke hafe

reinf allareidu meire Kroß eñ All durs Areñ eru yper hañ komenn.

Artaxerxes haþde so ostoovanleg añ Harm epter sÿna Drottningu/ ad hañ vard ecke Huggadur. Sa Spekingur Democritus/ sagdest treysta sier til / ad vekia hana aþ Dauda/ eþ Konguren leidde þrañ 30. Persoonur tvÿtugar/sem allo rei heþdu a þeim Arum mætt ne inu Mootkaste / Kongurenn vard Gladur/og þuxade gott til/ad allo velldt være þar ad þiña/ Eñ sem Ransakad var um allt Kongs Rÿ ked/þanst ecke eirn sem kÿñe ad hr osa sier aþ þeirre Luckn/ þar fyr er mætte þesse Kongur skamast sÿn ad gyrnast þad sem ongvum unde er Soolune heþur eñ nu veitt ver ed / sem er ad vera an Mootlæt inga. Ad vÿsu þinst eingenn an Morgangs

Moorgangs/þo Men̄ meine ſtund um ad ſa og ſa ſitie og bade j Rooſum / þa reineſt þad þo allt odruvijs. Ecke er lꝏngt ad ſæra/ Skodum þan̄ prooma Job/Hvorn vjer heyrum nu ſtyrer oſſ/ þar var nælegt eingen̄ ſu Ogiæfa til/ ſem han̄ hlaut ecke ad reina.

J ſyrſtu gieck Olucka̅n yfer oll hans Audæfe. Þeir af Arabia rꝏntu j burt hans Ixum og Aſn um/ Elldur af Himne uppbrende hans Saudahiarder/ Þeir Chalo dei tooku j burtu hn̄s Ulpallda/ſo han̄ vard Oreiœkur/og ſvo ſem Hurſamadur á einu Augnablike. Strax þar epter ſnereſt Plaagan uppa hans eigen̄ Born/þar Dieſ ullen̄ Kollkaſtade Hwſenu mz einu̅ Byl ofan yfer þeſſe hn̄s prooma Born/þar þau ſꝏlu ſem gloduſt

i ſijnu Geſtabøde / og myrte þau Normuslega. So vard nu ſa frome Job ſkyndelega Ræntur ſijnum Elſku Børnum/ O hvad ſkal hns Hiarta hafa þa hafft ad bera? En þeſſu Ofalle og Afalle fylgde eñ nu añad þyngra / þar hans eigenn Lijkame lagdeſt under Lijma og var ſleigeñ med illum Kaunum ſem hañ med olijdanlegum Verkium/ og onattúrlegum Klæda ó-nædudu Dag og Nott.

Hier ad auke upperte ſa vonde Ande á moote hønum/ hns eigeñ Kvinnu/ ſu oblidga Ovina Nædde ad hanum. Job hafde ecke añ-ad epter/ eñ gott Nafn og gooda Samvitſku/ ſem var hans Dag-legt Sælgiæte. Eñ þetta var og fyrer hønum Sailtad/ hans Nugg-arar verda nalega hans Fiand-meñ og

meñ og Neingiarar / þeir sogdu
Honum þad nálegt berlega / ad hañ
heþde þorskulldad slykt / med sijnū
Svyvirdelegum Syndum. Mun
þannenn eiga ad Nugga Mootz
Gangs Meñenar. Sañlega mun
Job haþa taned þetta ad Ritium.
Eñ Dieþulleñ helldur eñ aþr-
ām j þessu upptekuu Spile vid
Job / hñ giorer honum sijnar Eym
der so stoorar / og frekar / ad hann
slykur þra honum Dolenmædena /
Hvar aþ sá þrome Job j siñe Ang
ist Belvar sijnum Fædingar De-
ige. Þad hid sama heþur visse-
lega upp þra hvi / optlega sturlad
hans Hiarta / hañ heþur eñ Eþa
sagt so med sialfum sier / Gud gi-
ætte mier heþde alldrei þad Ord
sloppet / Gud veitu mier Nadug-
ur / vilier þu dæma mig epter þeim

J vij Ordum

Ordum/sem eg heþe talad j mijn-
um Raunum/ hvorneñ kañ eg þa
ad standast? Leinge hiellt Job ꝼa
ad seigia so/ DROTTENN
gaþ/ DROtteñ aþtok/ Sie
Naþn DROTtens blessad.
Eñ aptur a moote/þa so sem mis
ke hañ DRotteñ oþtlega vær sijnu
Hiarta / hañs Glede yþerskygdest
med dimmum Sorgar Skijum.
Oþañ a allt þetta sijnde Gud
sig Reidañ vid Job/ eins og þad
være ecke noog/ ad Neimureñ Pl-
agade hñ/ᵹ Dieþulleñ veitte hon
um stijfar Onader. Gud droo
undañ j heil 7. Ar (ȇ þeir Gom
lu meina) ad Bænheyra hñ/ hvorn
eñ sem hañ kallade / þeim Krosse
sem liggur a j 7. Ar / hønum
þenkar stoor Þolennmæde. Vill

Veröllden sagde hönum upp/ hañ var Viddioodur allra Maña / hañ sa sijna Ovine blomgast/ eñ sig Fölna/ þetta heþur hönum sarlega Svided/ þad sveid lijka David jlla/ Psalm. 73.

Eitt Gudhrædt Niarta sem med Job/ liggur under Kressenum mætte so hura og seigia/ Ei tid kome til/ O hvad stoor Eymd heþur leiged a þessum Mañe/ þat slijkū Nærmungum heþur Snioad og Rignt oþan yþer hañ? Mier være Þörþ ad vita aþ hñs Nuggun/ O eþad heþur hañ haþt hia sier eina hvoria stadþasta Nuggun/ þat hañ stoodst slijkar Plagur. Þetta heþur vijst vered/ miñ kiære Christne/ þat þyrer vil eg nu seigia þier og sijna/ hvor hñs Nuggun heþur vered/ hann leider oss hana sialþur

þyrer

ƀyrer Sioner/ med þessum Ordū þar hn̄ seiger svo/ Eg veit minn Endurlausnare lifer. Ja/ þad er su hædsta Huggun j Heimenū/ ad vier vitum ad vor Endurlausnare lifer/ hn̄ er Upprisan og Lijfed. Sa lofleges Keysare Maximilianus villde j sine Dauds Tijd eckert an̄ad heyra/ eda ƀyrer sier Tala lata/ en̄ um þan̄ Bitrasta Kross og þa dijrustu Forþienustu JEsu Christi. Bernhardus visse af øngre betre Huggun ad seigia þar ƀyrer bidur hn̄ Hugarlatlega a þen̄an̄ hatt.

Morti tuæ tam amaræ,
Grates ago Iesu chare,
Qvi es clemens pie Deus,
Fac qvod petit tuus reus.
Ut absqve te non finiar.

Dum me mori est necesse,
Noli mihi tum deesse,
In tremenda mortis hora,
Veni Iesu sine morâ,
Tuere me & libera.

Cum me iubes emigrare,
IEsu chare tunc appare,
O amator amplectende,
Temet ipsum tunc ostende,
In cruce salutiferâ.

Bidium sierhvør af Hiarta/ seigiande/ O þu Elskulegaste JEsu/ Lattu mitt Hiarta vera eitt aþ þeim Fylsnū/ hvar jñ þiñ Kross meige leggiast og þar trulega þorvarast.

Vier lesum j Exodi Book at 15. Cap. Ad þegar Jsraels Syn er komu

er komu j Mara/ þa var þar Be-
ysfkt Vatn/ so Folked gat ecke dr-
ucked þad/ þa synde Gud Moyse
eitt Trie / þvi sama kastade hañ j
Vatned/ þa vard þad sætt/ heil-
næmt og velsmackande. Hier er
iñeþalenn stoor Leyndardoomur/
Hvad opt komum vier sem Christ-
ner erum til Marar? Hvad ofialld
að hliootum vier ad klaga yfer
Beyskiu Vatne stoorra Hormunga
aþ hveriu vort Hiarta er pleyte
fullt/ so þad flyter og eirneñ ut
aþ Augunum / aþ myklum
Biturleika? Skule hier nu nock-
ur Boot a vinnast / þa hliootum
vier þvi sama Lyffins Trie JE-
su Christo (so sem hañ hefur sig
a Krossens Trie fyrer vorar Syn-
der Offrad) nidur ad sockva j Va-
tnsgruñ og Gribiu vors Hiarta/
og seigie

og ſeigia/ A þig alleina O Je
ſu Chriſt/ er mijn Von hier j
Heime. Þa mun þad Beyſka
Vatn ſtrax ſætna/ ſo vier munũ
kunna Kroſſenn vel ad bera ÿprer
Nafnd JEſu Chriſti/ hvarſu ſkiæt
ſem hañ er/ Ef vor Endurlauſna
are JEſus lifer j voru Hiarta/
þa kañ eingeñ Eymd ad ſkada oſſ
eda Fordiarfa.

Job ſagde j ſinne Jatningu/
Eg vejt minn Endurlauſnare
lifer/ þad er ſem hann hafe ſvo
ſagt/Eg hefe lært þad af Guds
Orde ad þeckia þañ ÿprerheitna
Meſsiam/ Jeg kañ ad Hugga
mig vid hañ/ Eg trúe þvi ad þu
mĩ Endurlauſnare ſiert mijn Hia
artans Huggun/þar uppa vil eg
lifa og deya. Jeg hefe ſo faſtlega
ſãmyndad

jǎmþyndad minn Lausnara j mijnu Hiarta/ ad eingen̄ Hormung/ Ja eingen̄ Dioþull skal kun̄a ad nꝍ honum þadan̄/ þad er mijn Hugg un/ og þad er mijn Glede.

Johan̄es Gigas hafde plagad ad seigia/ Jeg true ecke ad nockur Madur kun̄e Fordæmdur ad verda ef han̄ j Dauds T. ijden̄e hefur so mykla Tru sem Mustards Korn.

Þetta hefur hn̄ vijst dreiged af þeim Christi Ordum/ sem skrifud standa/ Matth. 7. Ef þier haf ed Tru sem Mustards Korn/ so kunne þier ad seigia þessu Fialle / tak þig upp og fleig þier j Sioon̄/ so mun þ ske.
Dauden̄ er sem stoort Fiall / sem med sijn̄e Angist setur sig j Veg fyr

er þan̄

er þañ Siwka/ so hañ kañ ecke ad
sia þar wt yfer. Eñ hvør sem med
Job helldur sig vid Endurlausn-
arañ JEsum Christum/ hañ kañ
þetta Fiall wr Stad ad færa/ og
þrengia sier þar j gegnum/ jnn j
Eilijft Lijf. Gud heilagur Ande
styrke oss j sañre Tru/ so vier meig
um med Fognude seigia þetta med
Job/ Eg veit miñ Endurlausf
nare Lifer.

Þegar sa vonde Ande setur þie
er soddañ Freysting fyrer/ og seig
er so/ Jeg veit ad þu ert Argur
Syndare/ Jeg veit ad Gud er þier
Reidur/ z þiñ Ovin/ Jeg veit þu
kemst ecke undañ Guds Straffe.
Þegar Diøfulleñ Predikar þañeñ
þa er Þørf og Naudsyn a goodre
Brioost Veriu/ til ad yfervinna

slijka

slyka Freyjting / eñ þesse Verian sem hier til þienar/ er þetta / þu skallt seigia j Trwnne med Job/ Eg veit minn Endurlausnare Lifer. Jeg veit ad mijnar Synd er eru Bættar med hans Bloode/ Jeg veit hñ hefur wtvegad mier Syndaña Fyrergefning / og þar med Guds Fødurs Nad og eilijft Lijf. Þier Guds Børn/gleym ed ecke soddañ Huggun/ þar kann ad koma/ ef Krossen liggur leinge a/ þa kuñe ydar Hiørtu ad seigia Jeg veit ad eg hefe reidt Gud til Reide/Jeg veit hvørneñ Gud hef ur alla Tijma straffad Syndena. Jeg veit hann blijfer þeim ecke/ sem brioota og yfertroda hñs Bod ord/ Jeg veit ecke j hvøriu Sillde jeg mune vera hia Gude. Þegar

slyker

slyker Þankar hvarþla nu ad Hiartanu/ þa skalltu setia fyrer þig þesse Jobs Ord/ Eg veit miñ Endurlausnare Lifer/ Hann hefur bætt þad allt sem eg hefe spillt med mijnum Syndum/ Jeg veit hñ hefur ongvu Jdrande Hiarta fra sier skwfad/ þar fyrer vil eg hallda mier vid hañ/ Jeg veit hañ mune mig ecke yfergefa. Ef þu brwkar þetta Rad a moote þinne Samvitsku Sturlan/ þa mun allur sa Stormur og allar þær Stoorbylgiur strax nidurlægiast/ sem þitt Hiarta hafa Onadad.

Enn hvar fyrer seiger Job/ Miñ/ eñ ecke vor/ Endurlausnare Lifer? Mun hañ þa nockud hafa haft eirn sierdeilis Endurlau

snara

ſnara vid hvørn adrer kuña ſig ecke ad Huggaſ? Nei/ j ongvañ Ma la er þetta Meining Jobs/Nell dur er þetta Ord þ/ MINN/fyrſt eitt Faguadar Ord/ þvi Job Gl edur ſig vid þad/ ad JEſus mune Mañdoom a ſig taka/og verda ſiñ Brooder. Aþ þeſſare Aruñe hroo ſar hann ſier/og ſeiger þeſſ vegna Minn.

Þar næſt er þetta Ord / eitt Traugt Trwar Ord/ og er ſem Job hafe ſo ſagt/ Eg veit hann er ecke allemaſta añara Maña Endurlauſnare/helldur er hñ ſijka miñ Endurlauſnare og miñ Gud og DROTTEñ.

J þridia Mata er þetta eitt Hugdyrþdar Ord/ hvar med hann býdur Traſs allre Plucku og oll

um ſijnum

um sijnum Ovinum/ Ja/ Dauda Dioßle/ Synd/ Neime og Nelvyte.

J fiorda Maata er þetta eitt Jatningar Ord / hvar med Job lætur openberlega j lioose sijna Trw/og giører sig fraſnidenn ølluu Villu Flockum / og er sem hann haſe so sagt / Adrer meiga trwa hvad þeir vilia/ Adrer meiga leita Huggunar hvar þeir vilia/ Adrer meiga vera sier wte umm Naudhialpara hvar þa lyster/ Enn JEsus alleinasta/hann er Minn Endurlausnare / hann er mijn Vernd/ og hann er mijn Huggun.

O hvad Veglegann Titul gefur Job hier JEsu Christo/þar hann nefner hann GOEL/ þad er Endurlausnara/ sem med sijnum

Blooddropum hefur frelsad oss fra Guds Reide/ hvørium hañ wthellte j Grasgardenum/ j Dom hwsenu/og a Krossenum/hañ frelsar oss fra Daudanum/ Dioflenū Bolvijte/fra Eylijfre Syndarenar/ hañ Frelsar oss fra Lijkamlegum Meinsemdum / hañ er velreyndur Læknir/ hañ vill frelsa oss a Dauda Stundune/ fra ollu Illu/og giører oss Daudañ ad sætum Svefne. Ad sijdustu vill hañ frelsa oss fra Fangelse Grafarenar og jñleida oss j Fegnud Dyrdarennar.

Ad sijdustu seiger Job/ad þesse siñ Endurlausnare hañ Lifi/ Þetta er eñ miog kroptugt Ord/ Ja/ Miñ Endurlausnare Lifer/ (vill Job sagt hafa) Ja/ hann

liþer/ þo eg deye / þann liþer þo
oll Veralldar prahverþest mier.
Par þyrer vil eg þonum til Þyrd=
ar liþa bæde Stundlega og Eilyf=
lega. Vid þys Nead vil eg hugga
mig so lenge sem eg liþe/ og þann
Lofa medan eg er / og til endest/.
Trast ollum mynum Ovinum/ þa
Liþer min Endurlausnare/ so sem
Vaker yþer mier/ og ber Vmhygg
ju fyrer mier. Aþ þessu hroosar
sier S. Pall/ Gal. 2. Eg liþe
seiger hañ/ þo ecke eg/ Helldur lif
er Christur j mier. Pad var
Symbolum/ eda merkelegt Mæls=
kæke Caroli Keysara/ ad hañ sag
de so/ Christus Regnat, Christus
Vincit, Christus Triumphat,
Pad er/ Christur Ryker/ Christur
Yþervinur/ Christur hroosar Sig

renũ. Þetta samhlioodar miøg vel vid þesse Jobs Ord/ Eg ve it miñ Endurlausnare Liþer.

Doctor Lutherus heþur j sijnu Alldurdoome sett Orded/ Vivit, hañ Liþer/ þyrer oþan sitt Symbolum og merkelegt Trwar Miallæ ke. Og þegar hañ var adspurdur hvørt hañ meinte þar med Endurlausnarañ JEsum Christum/ þa svarade hañ/og sagde svo/ Si ille non Viveret, nollem me unâ horâ Vivere. Þad er/ Ef hañ liþde ecke / þa villda eg ecke eina Stund liþa.

So er þad nu þa vor sælasta Huggun j Heimenum/ad vier meigum seigia med oruggre Trw/ Eg veit minn Endurlausnare Liþer. Þetta

Þetta heƀur vered Jobs Heilſu boot / ſem hans Hiarta heƀur ſtirkt og kreptuglega Lækitad. Þetta ſie nu ſagt um þad / hvør vera eige vor hædſta Huggun j Heimenum.

Nu epterfilger þad añad

Hvør a þa ad vera vor agiæt-aſta Von j Grøƀenne?

ÞAd Avijſar Job j þeſſum Ordum / Og hañ mun mig hier epter Vppvekia af Jordune / Og eg mun ſijdar meir umgeƀaſt med þeſſu mijnu Hørũde. J þeſſū Ordū er jñebundeñ þeſſe vor Trwar Fieſioodur / og Articule / þar vier Jatum ſo ꝫ ſeigum Eg true Holldſins Vppriſu.

Jæ/ þad er su fegursta og ágiæt
asta Von/sem vier høfum j Gref
eñe/ad vier vitum/ ad vier munū
ecke lenge þar jñe blijfa / og ad
vier munum aptur upp ur þeim
Rijsa/ so þar mun ecke hid minsta
Dupt eda eirn Køggull af oss mis
farast / þa somu Time sem vier
høfum nu / munum vier færa
med oss jñ j Himeneñ/hvorier þa
munu vera jallañ mæta fagrer og
forklæader / hvar um Paulus
talar 1. Cor. 15.

Þo Heimenum og Holldenu sij
nest þetta omøgulegt/ þa er þad
þo samt vijst og sannarlegt. Og
uppa þad eingeñ skule kuña ad sp
illa fyrer oss þessare Fagnadar me
stu Von / þa hefur Gud þeñann
Trwar Articula sterklega og megt
uglega geymt og forvarad j sijnu
Orde/

Orde/ og þar iñe rambiggelega grundvallad. Seiger ecke JEsus svo hia Joh. 5. Undrest ecke su Stund mun koma/ a hvør re aller þeir sem i Grøfunum eru/ skulu heyra Raust Manns sins Sonar / og þeir munu þa framganga sem gott giør du til Lijfsins Upprisu/ Eñ þeir sem Illa giørdu / til Domsins Upprisu. Hvør mũ betur kuña ad seigia af þessu/enn JEsus/ sem sialfur mun uppvek ia þa Daudu? Hañ er Sañleikur i hans Munne eru eingeñ Svik fundeñ/ honũ skuliũ vier giarnañ trua/ og læta oss þar med nægia.
Nier ad auke hefur Gud læted
 sinskriftg

Jnſkriþ a fyrer oſſ j þa heilegu Bib
liu/ nyu Dmſemdarverk / um̃ þa
Daudu/ ſem upp hafa vered Vak
ter/ hvor Dmſemdar Verk þad
votta/ ad Gude ſie eckert Ord D
mættugt.

Hvad Andvelldlega gieck þad
af/ þa Gud uppvakte þyrer Eliam
Spamann/Son Eckiunar j Za
repta? Og þyrer Elizeum Son
Eckiunar j Suneme? Og þegar
Gud af ſynu Vijsdooms Rꝏde
liet þan̄ Dauda Lyk ama upprijſa/
hvørn Bein Elizei ſnertu j Gr
ofenē. Med einu Orde uppvakte
JEſus Eckiunar Son til Naim
lijka Dootur Jajri. So og eirn
eñ Lazarum. Eins mun þad Lliot
lega tilganga/þegar JEſus a þim̃
ſijdaſta Deige/ lætur ſijna Rauſt

hlioode

blioода aþ ſijnu doydlega Tignar Sæte. Med þvi JEſus villde ſo haþa þad/ þa liþnade apkur ſu ſtooma Dorcas Fooſtr-mooder Fra tækra/ Act. 9. Lijka ſo Eutihyphus/ Act. 20. Enn yþer allt ſram/ er ſialþs Jeſu Chriſti Vpprijſa/ ſa Obrygdulagſte Vitnisburd ur um Vpprijſu Framliðeña. Nu er vill nu þa meina þad/ eda ſeigia / ad Vpprijſan þeirra Framliðnu ſie eirn Onøgulegr Nlutur.

Eñ ad auk alls þeſſa/ þa keñer S. Paall oſſ þad/ aþ þeirre ſtooru Book Nattturunnar / (i hvarre S. Auguſtinus koſtgiæþelega ſtuderade) Ad Von Vpprijſuñar ſie oſſ uppmaalud aollũ Jurtũ/ Groſum og Broomſtrum Jardareñar / og Alþickar þa ad vera Drufea/ ſem

þvilijkt ecke villa Skoda nie Hugleida / þad er þo vissulega satt/ ad Gud sijner oss þetta hvørt Ar/ um̃ allañ Heimen̄ oss til Huggunar og Truarstyrkingar um̃ Uppkisuna. Þar fyrer svo mørg Blomstur sem vaxa j Gordunum og Ukrunum/ svo margt Gras sem vex a Jørdun̄e/ so mørg Lauf sem eru a Trianum/ So marga Predikara høfum vier/ sem kalla og seigia med einum Mun̄e/ Jeg True Upprisuna fra Daudū. Þad er svo sem aller þesser Hluter hroope so og seige til vor a Vortijmanum / vier vorum Dauder j Vetur/ enn nu Lifum vier epter Guds Vilia/ so munu þier og Daudleger Men̄ ad um̃lidnum Dauðans Vetre j Grøfunum/ Upprijsa og

ſa og Endurlijna a þeim ſijdaſta Deige til eilijfs og oþorgeingelegs Lijfs. Þetta ſyner oſſ eirnenn daglega vor Svefn. A Kvölldeñ þa ſo ſem deyum vier/þegar vier gaungum iñ i vor Svefnhws/ og hvattum/ eñ ad Morgne er ſo ſem ſa ſijdaſte Dagur/þegar vier vök nym aptur/og upprijſum / og lof um ſo vorn Gud og Drottiñ.

Þegar Spamadureñ Ezechiel hñ talade til þeirra daudu Beina ſem hañ ſa þyrer ſier a einu þögru Platſe/ þa vard myked Skarkalle þegar han hrucku ſamañ til Lida ña og Lijmudu. JEſus Chriſtus ſtod a Fiallenu Golgatha/ midt a millum Daudra Manna Beina/ hañ dreyfde þar wt ſijnu Bloode/þvi i Krapte hñs Bloods

uttu þeir Daudu ad lijfgast/ þar
talade hñ sijn 7. Lijfkraptug Ord/
Eñ hvad skiede? Munde þar ecke
verda mykid Mark/ þar ell Natt-
uran bifadest/ og Grafer Framlid-
eña opnudust/ svo marger Heilager
Risu upp þar epter? Þad sem Je-
sus giorde þa vid nockra af þeim
Heilogu/ þad mun hann giora al-
meñelega vid alla/ a þeim sijdasta
Deige. Og þetta a nu ad vera
vor fegursta og Fagnadar mesta
Von j Grefteñe.

Nu epterfilger þad sijdasta. Hvor mun þa verda vor stærsta og ædsta Dyrd og Vegsemd a Himnum?

ÞAd Avijsar Job med þessum
Ordum seigiande/ Eg mun j

mijnu

mijnu Hollde Gud sia/ þann
sama mun eg sia/ þyrer mig/
og mijn Augu munu lijta hñ
og ecke eirn añarlegur.
Þetta heþur ecke talad eirn Van
trwadur Heidinge/sem ecke þecker
Christum. Vor Trwar Articule
seiger med einu Orde/ Eg true
Eilijþt Lijþ Amen. Ja/þad
mun vera vor stærsta Begsemd ep
ter Vpprisuna / ad vier munum
vera hia Christo alla Tijma/hvar
uz S. Pall Huggar þa j Thesoa
lonica. (Med þessare Grein heþur
Lutherus graþed too Kurþursta)
Þetta heþur S. Pall dreiged aþ
Ordum Christi/ þar hañ seiger so
hia Johañem j 17. Fader/ eg vil

ad þar sm̃ eg er/ þar sieu þr hia mier/ sem þu hefur gefed mier/ so þeir siae mijna Dyrd. Sem villde hann so seigia. Jeg vil velviluglega Lijda/ eñ þo med þvi mote z Fororde/ad aller þeir sem a mig trua/eige Kost a/ad kom ast jñ j Himnarijke / fyrer mijna Pijnu/þad vil eg endelega til skil ia. Eñ vier munum ecke allein asia verda hia Gude a Himnum/ helldur munum vier og eirneñ sia hañ sem hañ er / þa munum vier syngia Vijsu Forfodursins Jacobs seigiande. Eg hefe sied Drottenn fra Auglite til Auglitis/Gen. 32

Hvad lyskugur og gladur var Esaias/þegar hũ sa j Anda Guds Dyrd/og heyrde sungeñ þann fagra Eingla Lofsaung/Heilagur

Heilagur

Heilagur / Heilagur / er Drottenn Gud Zebaoth. Ohvad miklu pram ar munum vier gleдiast? Hvad lystugur og Gladur vard S. Petur a Fiallenu Tabor / þegar Christur Forklaradest / Hier er gott ad vera / sagde hn / Vilier þu þa vilium vier gióra þriat Tialld bwa der / etc. Ja Petur var so gladur ad hn munde ecke til sialfs sijns. Hvad glader urdu Christi Postular a Paskadagenn / þegar þeir sau Herrann. Vier munum z eirnenn yfer allt pram þegner verda ad sia Asionu JEsu Christi i eilijfu Lijfe. Þegar Viner og Frændur finnast / sem leinge hafa hvorier ødrum fiarlæger vered / hvad nærkvæmlega hneyger þa hvor ødrum med Kossum og Fadmlogum? Hv ad þa miklu pramar a siodasta De-

ge / þa

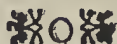
ige/ þa vier munum med Fagnude samankoma ad sia Gud ad eilijfu/ þa munu þerrast Tarenn af vorum Augum. J þessum Heime siaum vier ad þad vill allt heita Niegoome/ Ja/ Niegoome alls Niegooma/ Enn þegar vier erum komner j Himnarijke/ þa siaum vier ad allt ma heita fullkomenn Kiærleike og fullkomen Fegurd/ Ja Kiærleike alls Kiærleika / og Fegurd allrar Fegurdar. Eg vil allt þetta alykta med S. Pauls Ord af Esaia Spamanne seigiande/ Eckert Auga hefur sied / eckert Eyra hefur heyrt / og ecke hefur þad j neckurs Mans Hiarta komed/ sem Gud hefur þyngad þeim sem hann Elska/ 1. Cor. 2.

Gud gefe oss þangad sinn Dyrst ad komast. Vegna þessa myckla

Siefioad

Fiesioodsins skulum vier kieppast vid ad vera froomer alla Daga/ e latum onguañ Kioff skilia oss fra Christi Kiærleika. S. Paull re inde hvertveggia/ bæde Moctlæte Veralldareñar/og þar med Smeck og Akesing epterkomande Dyrdar i þridia Himne / þar fyrer sagde hañ svo/ Rom. 8. Eg helld ad Mootlætingar þessara Tijma sieu ecke verdar þeirrar Dyrdar sem vid oss mun Openber verda.

Lof og Dyrd sie Gude fyrer slijk añ Gledelegann Bodskap. Þessa Dyrdena gefe oss øllum su heilaga Guddoomsins þrenning i JESU Nafne/Amen. Og hier uppa vilium vier bidia.

Stutt Vmþeinking þess

sa Ballvallta Lijfs og Hugann Epterkomande Sælu / J Psalmversum Samanntekenn/ Af Sr. Steine Jonssyne Doomkyrkiu Preste ad Skalholtte/

Med Ton/ Pa Lister hier myn/ etc.

1.

VAkna myn Sal / og vird fyrer þier / hvad valltur er Lijfsins Bloome/ Frægd og Dyrd Mañsins fanyt er / so fagurt um Stund hier lioome/ Metord/ Vijsdoom/ Magt og Fie/ Mal snille good og Frijdleike / lijdur burt/ lijkast Hlioome.

2.

Hvar af villtu þier hroosa

þa? Hvar aþ kantu þig stæra/
þu Molld og Aska? Minst þar
a/ Meck oll/ og Stundleg Æra/
leitar j burt ꝥa Tijred þver/ þu
leggur þad ei j Grꝥꝥ med þier/
þott villder þangad færa.

3.

Hvad kañ þig stoda Heþd og
Valld / Heims Tign og allur
Soome/ þa þyrer þiñ Brot
skallt greida Giallid/Gude a eþ-
sta Doome? Verallðleg Magt
er broten þa/ þessa/ miñ Sæl
i Tijma gaa / þeink um̃ ad þar
ad kome.

4.

Epter Daudañ er Doomsins
Tijd / Daudeñ er Laun Synd-
aña/dapurlegt heþur Daudans
Strijd/dreigest til allra Maña/

Eñ

eñ so þu Oguda frelsist fra/ fly
til Drottens og ad þier gaa/ Jdo
rastu Illverkaña.

5.

Græt þyna Synd og giæt ad
þvi/ Gud þa Mañeñ skapade/
Dyrdar Sess hvaañ sette j /siñe
Mynd begaapade / allskonar
Vegsemd a sier bar / til eilyfs
Lijfs hann giørdur var / þo ad
hañ þvi tapade.

6.

Sorgande mattu Sal myn
nu/ sia epter Misser slijkum/ Ri
etlætis Skrwda rænt ertu/ Rat
nglætis vafen Flijkum/ Helgun
og Lijf þier hvarf j fra / hvar
kañtu Boot a þessu faa? Nia
Gude Giæsku Rijkum.

Drotteñ

7.

DROTTeñ vill ecke Dauda Mans/ Daudann Sathan jñleidde/ Opund / Svikræde og Illska hans/ allt Mañkyn Lijfe Sneidde/ Daudeñ til allra diarf ur þer/ deya um̃ sijder hliootum vier/ Giolld þaug oss Synden greidde.

8.

Daudeñ þo orkar ecke meir/ athugum/ Saal mijn/ þetta/ enn ad giora þitt Lijk ad Leir/ og Lijkenu burt ad fletta / Ondenne Daudeñ ecke nær/ Ondeñ hia DROTTne Hvijlder þær/ Hvo nd vill hañ heñe rietta.

9.

J þeirre DROTTens Aftar Hond/ Ander Riettlætra bygg- ia/ lausar

ia/ lausar vid Harm og Hollds-
sins Bond/ Heims Vellyst ong
va þiggia/ þar kemr eckert Ang
ur nær/eingen Pijna þar snert-
er þær / Hvad kann oss þar ad
hryggia?

10.

Neyt nu/mijn Sal/og hygg
ad þvi/ Heims af Astrijdu Twen
Hondunum DRottens er hier j
eilijfs Hugsvølun bwen/ millum
blessadra Handa hans/ a Hørm
unum þijnū verdur Stans / og
Greatur j Glede snwen.

11.

Þo ad j Heime Hiartad mitt/
hvørskins Pimningar lijde / eg
veit þvi seirna verdur stridt/vijst
þvi eg eckert Kvijde / Himneske
Fader

Fader Nonden þÿn/ Hrygdar Tæren af Augum mÿn/ aþþerrar øll um̃ sÿder.

12.

Vr þine Neide eingen þær/ Vnd mÿna burtu slited/ JEsu Bloodfadme bÿr hun nær/ Brwdguma sin̄ fær lited/ hana þad an̄ ei hrekia kan̄ / Neimur/ nie nockur Veralldar Man̄/ medur Bakmælum bited.

13.

O hvad sæl ertu Saal mÿn þa er slijkan̄ þu Bwstad hlÿtur/ Jardneskn Hreyse horfen̄ fra/ Himneskrar Dyrdar nÿtur? Aug sÿn Guds sier. an Enda þar/ Endalaus Prÿde Vegsemdar/ ad þier um̃ Eilÿfd lÿtur.

Verttu

14.

Vertu þvi Glod mijn sæla Sæl/ Sorg lat þig ongva beig ia/ fagne nu Hiarta / Hugur/ Mæl/ hier er Stund ein ad pre⸗ya/ deydur Sigrade Daudans Kijf/ Drottenn Jesus vort rietta Lijf/ Abate er oss ad deya.

15.

Syng þvi fagnande Sæla mijn/ Sia / hvar er Daudans Skeyte? Helvijte nu er Hroos⸗un þijn / horþenn ad ollu leite/ Daudenn svelgdur j Sigur er/ Sæll Herra JEsu Dyrd sie þier / sem oss Sigurenn veiter/ AMEN.

Ender Bæklingsins.

Fader minn hefur
gefad mier þessa
Bók til merkes
mitt nafn
Gvidu
Biarna Dott.

